

**КОМЕНТАРИ КЪМ ОБЩЕСТВЕНА КОНСУЛТАЦИЯ ПРОЕКТ НА НИД НА НАРЕДБА №
РЕГИСТРИРАНЕ И ОТЧИТАНЕ ЧРЕЗ ФИСКАЛНИ УСТРОЙСТВА НА ПРОДАЖБИТЕ В ТЪ
ИЗИСКВАНИЯТА КЪМ СОФТУЕРИТЕ ЗА УПРАВЛЕНИЕТО ИМ И ИЗИСКВАНИЯ КЪМ
ИЗВЪРШВАТ ПРОДАЖБИ ЧРЕЗ ЕЛЕКТРОНЕН МАГАЗИН**

Коментар	А
<p>Не отговаря на ЗНАЛипсва коректен анализ на финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба по ЗНА, чл.28Не са отчетени броя на засегнатите работни места и разходите за софтуер за:</p> <ol style="list-style-type: none">1. фирмите, които до момента използват СУПТО и ФУ без връзка между тях, а сега ще трябва да закупуват нов софтуер2. случаите, когато търговците досега не са използвали софтуер, но ще се наложи да използват поради изискването за посочване на вида на стоката във фискалния бон. Това при по-голям брой стоки е невъзможно да става ръчно.3. случаите, когато една фирма съвместява няколко дейности в един обект, които се обслужват с различен софтуер. Сега ще трябва тези фирми да инвестират в изцяло нов софтуер, обслужващ едновременно всички дейности, Или да инвестират в разкриването на нов търговски обект, включително наеми, работни места и пр.4. случаите на електронна търговия, разходите за разработка на връзка на електронния сайт с фискално устройство4.2. Разходите по денонощна поддръжка на фискалното устройство.5. За международни компании- разходите за превеждане на софтуера.6. Не са отчетени колко фирми са закупили нов софтуер 6 месеца преди обнародване на промените в Наредбата на 28.08.2018 г. Каква част от този софтуер е струвал на 10 хиляди лева. На този фон, изявленето в мотивите, че НАП няма да понесе финансови разходи изглежда неадекватно. То не може да се третира на отговарящо на ЗНА. По отношение на защита на фирмени и личните тайни, не може да се заяви, че наредбата не касае европейското законодателство	Да Ни

Продължение на становището на ГИ-54. Забрана на корекции на редове по документа преди той да е издаден, преди дори да е въведен в базата данни! Това ще затрудни неимоверно работата на операторите в склада. Те и сега са в състояние на стрес, поради пиковете в работата им, които са естествени. Ако им бъде забранено да грешат, ако при всяка грешка трябва да извършват допълнителни операции по анулиране и наново въвеждане, работата им ще стане непоносима. А базата данни ще се раздуе няколократно. А тежестта се усилва от това, че забраната се пренася не само върху продажбите, но и към функционалността на пред-продажба. 5.

Затруднения при електронната търговия. Добре е, че принципно НАП се е сетил да постави повече правила пред електронните търговци. Третирането на плащанията по карта като касови плащания, които всъщност са банкови плащания, поставят много трудно осъществими изисквания за достъп до фискално устройство през уеб сайт. Продажбите могат да се осъществят само ако има достъп до работещо фискално устройство. Тоест- или някой трябва да осигури 24 часа смени около фискалния принтер, или да се позволи функциониране на сайта само в работно време. Това, абсолютно сме убедени, че никъде по света не се практикува. Държавата ни се поставя в една смешна и несериозна ситуация пред останалия свят, а бизнесът е в ситуация на дискриминация! 6. Затруднения от изискването търговците да декларират пред НАП НЕфискалните си печатащи устройства. При всяко закупуване на нов лазерен, мастилено струен, матричен, термичен и какъвто и да е принтер, а вероятно и за плотерите ще се отнася /не е ясно как ще бъдат обвързаностите при поръчки, които са свързани с проектиране и изработване на графичен дизайн/, при всяко дефектиране, занасяне в сервизна фирма, бракуване, дори ако някой от служителите има мобилен принтер, който внесе в пространството на търговския обект, ще трябва да се подава декларация в НАП, защото видим ли е един принтер в локалната мрежа,. то на него може да се печата от СУПТО. Ще трябва да има служител, на който да се делегират права и да се осигури електронен подпис, с който да се осъществява това деклариране. Ще се налага водене на отчетни или протоколни тетрадки за всяко закупуване, дефектиране или бракуване на всеки принтер. При налагане на санкции за неизпълнение на тази точка, не е прецизирано какъв ще е размера на санкцията, но е видно, че по тази причина може да се стигне до закриване на обект. Смятаме, че това изискване трябва да отпадне, а ако не отпадне, да се въведат по-ниски санкции, предвид много слабия данъчен ефект от това изискване. Като цяло нашето мнение е, че е необходимо Наредба Н-18 да се преработи още, с цел да се отстраният всички неясности, преди да се постави окончателния срок на влизането на промените в сила. Тя включва в себе си свръхрегулация, изопачаване на основните бизнес-процеси и е възможно да създаде дискриминация, нелоялна конкуренция и нарушаване на основни права на защита на лични и фирмени тайни. Един от негативните ефекти би бил на прекратяване/ закриване на определени бизнеси или преминаване изцяло към незаконната търговия на търговци, които декларираят и плащат данъци. Вярваме, че с някои настройки и промени и с леко изместване на фокуса би могло да се получи един добър и справедлив законодателен акт .

Продължение на становището на ГИ-4Е. Проблеми от затрудняване на бизнес-процесите и няколкоократно увеличаване на документооборота на база на отговорите от НАП научаваме за допълнителни забрани, които завоалирано присъстват в наредбата и са предмет на твърде свободно тълкуване. Забрана за корекции на документи, които не представляват продажби, а само подготовка за продажба. Виж в раздел А т.9.2В складовете за търговия на едро, особено които имат и разнос, често се налага стоковите разписки да се обработват на предния ден, за да може сутринта много бързо да се разнесе стоката по клиенти. В момента на въвеждане на стоковите разписки е много възможно складовата наличност по компютъра да не отговаря на реалната, веднъж защото може да се изпише стока, за която доставката още не е пристигнала и се очаква да пристигне на следващия ден, втори път стоката не е изнесена, а е изписана, трети път има изписвания към фирмени обекти, които се въвеждат по-късно в програмата, поради липса на време и голямата динамика на процесите. Налагат се от практиката няколкоократно (4-5 пъти) корекции на документи с по 50 документо-реда. Не говорим за продажби, а са стокови разписки за подготовка на стоката преди продажбата! Ако наистина се наложи анулиране и създаване на тези документи отново, това ще увеличи документооборота В ПЪТИ! При поръчките/заявки за доставка в търговски склад, както и при плановите калкулации в производствена дейност нямаме реализирана сделка по ЗДДС. Но от НАП изискват да се осъществява достъп до фискално устройство за да се генерира УНП. Стига се до абсурдната ситуация, при която, ако дефектира фискалното устройство не само, че не могат да се завеждат продажби по банков път, но и не могат да се приемат заявки за доставка! Забрана за изтриване на номенклатури, дори такива по които няма НИКАКВО движение. Например оператора създава погрешен код и иска да се откаже от него но няма право. Трябва да стои този код в системата докато се работи с продукта. Обяснението на НАП, че тези номенклатури могат да се използват в архивите няма никакъв смисъл, защото първо, имаме информация датата и часа на въвеждане на номенклатурата в системата и винаги може да се докаже, че тя е нова. И второ, дори и да е много стара номенклатура, която от години не се използва, продължава да съществува в архивите и може да се види в тях. Няма нужда да продължим да я поддържаме в текущата база данни.

Продължение на становището на ГИ-ЗД. Неясноти в наредбата, изопачаващи смисъла на бизнес-процесите9. Настояваме да се прецизира и въведе определение за „въвеждане на информация за продажбата“- Приложение 29 т.9, когато трябва да се генерира УНП. Да се обясни първо по-точно вида на информацията за продажба, която се въвежда. В най-общ план, моментът на запис на ЕИК по БУЛСТАТ във фирмени данни също може да се определи като въвеждане на информация за продажбата, но едва ли в този момент трябва да се генерира първото УНП. Второ, в определението да се прецизира момента във веригата от процеси – до каква степен с тази функционалност, която според НАП „въвежда информация за продажбата“ се осъществява сделка по ЗДДС. Според нас, процеси, които не осъществяват сделка по ЗДДС не трябва да се третират от наредбата и да се натоварват с редица забани. 9.1 Нека този текст се допълни с пояснение каква информация за продажбата трябва да бъде въведена. 9.2. Нека да не се забраняват корекциите на документи, предхождащи истинската продажба. Особено такива документи, които се създават в ден, различен от деня на истинската продажба. Обръщаме внимание, че при ресторантите поръчката започва с изнасяне на първите ястия, тоест с вече реализирана продажба по ЗДДС и наистина може да се говори не само за „достатъчно висока степен на сигурност“, но и за консумация на продукт. Имаме реализирана сделка по ЗДДС! Съвсем друг смисъл имат поръчките в складовете на едро. Те представляват само намерение за продажба в бъдещ момент, което намерение може да се промени във всеки един момент без това да е свързано с прехвърляне на собствеността на стоки или продукти или осъществяване на услуга. Тоест, при поръчките/заявки за доставка в търговски склад, както и при плановите калкулации в производствена дейност нямаме реализирана сделка по ЗДДС. И те не трябва да се подлагат на ограниченията, описани по наредба 18, която е подзаконов акт към ЗДДС. 9.3 С настоящото определение, по скоро с неговата липса, служители от НАП тълкуват, трябва да бъдат задължавани търговските агенти, които обикалят по магазините и събират заявки за доставка да разполагат с фискални устройства или да имат достъп по интернет до фискални устройства само и единствено за да генерират УНП /уникален номер на продажбата/, независимо че те никога не извършват продажби. 9.4 НАП се ръководи единствено от процесите в ресторантърството и се опитва да ги прехвърли към всички останали дейности, а това е невъзможно. Предлагаме да се създаде в наредбата специална глава, касаеща ресторантърството. А не да се принуждават складовете на едро и електронните магазини да работят като ресторани, което рано или късно ще даде изключително негативен ефект. 10. Настояваме да се дадат определения на понятията „moment на откриване на продажба“ и „moment на приключване на продажба“ по т.8 на Приложение 29. Към тези моменти трябва да се проверява статуса на ФУ и да се блокира операцията. В много от бизнес-софтуерите тези моменти изобщо отсъстват по начина по който изглежда ги разбират тези, които са я написали. Нека в тези определения да покаже каква е връзката с моментите, в които продажбата се записва в базата данни, както и с моментите, в които е възможно да се разпечатва хартиен документ,resp. се генерира електронен документ. Според нас, би трябвало докато един документ е само картичка на екрана и не е записан в базата данни и по него не може да се осъществи разпечатка, а напротив, във всеки момент може екрана да се затвори без никакви последствия, да не се въвеждат забани за корекция на стоки и изтриване на редове. 11. В настоящата наредба се блокират продажбите по банков път когато не работи касовия апарат. Настояваме при прецизирането на понятието „Въвеждане на информация за продажба“ да се отстрани необходимостта, която съществува в момента, да се генерира УНП и за документите по банков път. Да се

Продължение на становището на ГИВ. Глоби/имуществени санкции Глобите/имуществените санкции са извънредно високи и формират прецедент по отношение на останалите нарушения. При преглед на размерите на санкциите в ЗДДС, ДОПК и Закон за счетоводството се установява, че НЯМА други случаи на 5000 лв. санкция за първо нарушение. Средната санкция е около 500 лв, което прави размерът от 5000 лв. десетократно по-висок от средния в относителен анализ. Като абсолютна величина следващата по-ниска санкция е от 2000 лева, което означава два пъти и половина по-висока. Съпоставено с неяснотите в наредбата тези санкции изглеждат неадекватни.

6. Вторият проблем със санкциите, като изключим техния размер, е че те не са обвързани с обема на дейността на търговците по някакъв начин - като процент от оборота или на база на наличните активи. Би могло да се предефинират няколко групи търговци и различни размери на глоби за тях.

7. Санкцията за не съхранение на архиви да зависи и от причината за загуба на архивите и да не се налага при форсмажорни обстоятелства.

7.2 Санкцията за не съхранение на архиви, сега 200 лв/на ден, тоест около 730 000 лева за 10 години, да зависи от стойността на активите на фирмата. Не е редно да има глоби, надхвърлящи няколократно активите на фирмата, защото такава глоба никога няма да бъде платена. За сравнение, санкцията за не съхранение на документи по Закона за счетоводството е 500/ 2000 лева. Тоест санкцията за не съхранение на базата данни на документи е 365 пъти по-висока от санкцията за съхранение на самите документи. Смисълът на една санкция не е да унищожи бизнеса, а да окаже дисциплиниращ ефект.

Г. Употреба на одиторския инструмент

8. Да се прецизира употребата на одиторския профил и одиторския инструмент през призмата на защита на информацията на търговеца от нарушаване на търговската тайна и защитата на личните данни. Чрез одиторския инструмент може да се изтеглят неограничено и неконтролирано данни, които не засягат данъците, а представляват фирмена търговска тайна. Чрез одиторския инструмент, след преработка може дори да се въвеждат данни в базата данни на търговеца. Такива преработки които могат да се изпълнят лесно, предвид, че в НАП се предоставя сурс-кода на инструмента, както и релационен модел на базата данни – всички таблици, полета и връзки между тях.

В чл.52в, ал.2, т.3 е определено какво представлява одиторския инструмент и неговото изпращане в НАП. В чл.52и ал.2 се регламентира използването на одиторския инструмент прекалено общо, като: „в хода на извършване на контролни действия“.

8.1 Намираме това за крайно недостатъчно предвид чувствителността на информацията, която многократно може да надвишава целите обхвата на една контролна проверка. По начина, описан в момента, НАП не осигурява никакви гаранции, нито към фирмите, нито пред себе си като институция, за коректната употреба на данните, които един инспектор ще изтегли на флашката си.

Настояваме три месеца преди окончателния срок за работа по новите правила, НАП да информира обществеността какви конкретни мерки е предприел за защита на личните данни и на фирмениите търговски тайни при работа са одиторските инструменти.

8.2 Необходимо е да се добави в наредбата процедура по употребата на одиторския инструмент, като пълен достъп до таблиците да се изисква от НАП само при наличие на обосновани подозрения за злоупотреби и в присъствието на комисия, съставена от двете страни.

ГИ "Бизнесът за нормализирана законодателна среда" счита за недопустимо влизане в сила към момента Публикувам съображенията на гражданска инициатива "Бизнесът за нормализирана законодателна среда". Считаме, че в наредбата има много неясноти, които изискват промени и прецизиране на текстовете и не позволяват да се определи към този момент крайния срок за влизане в сила на промените А. Краен срок за влизане в сила на новите изисквания за търговски обекти, работещи със СУПТО1. Срокът 30.09.2019 изглежда определен произволно, без да се отчетат истинските фактори, водещи до забавяне на сроковете за внедряване. Необходимо е крайния срок да бъде определен спрямо момента, на изчистване на всички неясноти и прецизиране на всички текстове по наредбата или минимум, когато НАП започне да отговаря на въпроси, свързани с наредбата в едномесечен срок. Към момента НАП отговаря след 3 месеца и то непълно. Много въпроси са останали без отговор, за което може да се направи самостоятелен пост. Б. Проблеми от неясноти в текстовете, които водят до сериозни последствия2. Да се прецизира в чл.36 ал (1) и в чл. 40 ал.(1) какво се случва когато по някаква причина софтуерът спре да функционира. Кое лице/институция регистрира и установява проблема, час на възникване, час на отстраняване, причина. Времето, през което ФУ е било в ремонт се доказва пред органите на приходите чрез вписване на данните за ремонта в паспорта на устройството и в касовата книга. (чл.40 ал.3). А как се доказва времето, в което е блокирала СУПТО?2.2. Да се прецизира в чл.36 има ли възможност да се пишат ръчни касови бележки или в ръчен режим на ФУ за времето, в което не работи СУПТО. Ако това е забранено, необходимо е да се укаже изрично в наредбата.2.3 Да се упомене изрично в наредбата в чл.40 алинея 5, че въвеждането на оборота реализиран чрез ръчни касови бележки при авария може да се въведе не само сумарно с един фискален бон, а и по клиенти и документи с генериране на УНП, по причина да може да се проследяват разплащанията.3. Да се упомене изрично в наредбата Чл . 26. (1), че при авансово, частично или разсрочено плащане може да се включват в касовия бон сумарни редове със сумата на авансовото, частичното или окончателното плащане като се въведе количество 1 и общата стойност с положителен или отрицателен знак.4. Относно изискването за съхранение на архиви в чл.52к, ал.2 е необходимо да се посочи изрично по коя точка от чл.38 от ДОПК е описан срока за опазване на архивите, по ал.1 т.2, 3 или 4, за да е напълно ясно как МФ третира информацията от базите данни на СУПТО.

Туристически бранш Да се конкретизират действията, които трябва да се предприемат от туристическия бранш / хотелиери и туроператори/. Платформи като Booking, Expedia, Ostrovok, AirBnB, Hotelbeds, Hotels и т.н., които са чуждестранни, но масово използвани за резервиране на нощувки и самолетни билети в България от хотелиери и туроператори, считат ли се за онлайн магазин или не. Също така, т.н. сайтове за колективно пазаруване като Grabo, Deals, Rio и т.н. считат ли се за онлайн магазин или не. Хотелските интернет сайтове, чрез които може да се направи резервация за нощувка считат ли се за онлайн магазин, като в повечето случаи плащането се извършва седмици и месеци след заявката за резервация, едва когато тази нощувка бъде осъществена и използвана.

Въпроси, допълнения и предложения Относно утежняването на задачите и функциите на бизнеса с цел изаждане на сивата икономика на светло считам, че това няма да бъде постигнато. Ако се търси реално отчитане на обороти и събиране на данък, то една от стъпките би следвало да бъде отпадането на плащането с карта на терминал да бъде отчитано с касов бон. Освен, че разплащането реално се извършва от банка в банка, в реален търговски обект като фризьорски салон все по-често клиентът ще може да плати с карта, а не в брой „на джоб“. Считам, че наличието на код, с който клиетът може да осъществи проверка на издадения касов бон е идея с ниска приложимост и данъчен ефект. Ако реално се желае да се вмени някаква контролна функция на гражданите, то би било по-добре да се въведе ново облекчение – „връщане на 2% ДДС за хранителни стоки и услуги“ на физически лица. Тогава всеки гражданин ще има интерес да изиска касовата бележка и да проследи нейната истинност. Наредбата в този ѝ вид също вменява определени задължения на платформи като Ebay да отговарят на нейните изисквания и да подлежат на регистрация. Трябва да бъдат направени корекции в наредбата в тази насока. Относно позицията, че ако в един обект се ползва СУПТО, то всички касови апарати в обекта следва да са свързани с него считам, че това е неприложимо. В увеселителен парк използват СУПТО, но таксите а тоалетните се заплащат отделно, за което се издава касов бон. Би следвало ако за определена дейност се използва СУПТО, то касовите апарати, които се използват за отчитане на разплащанията по тази дейност да се свържат с избрания СУПТО. Относно касовите бонове към фактура считам, че би следвало в тях да не се изброяват всички артикули от фактурата, а да може да се въведе „плащане по фактура“ Относно сторно бележките наредбата може да претърпи промени относно начина на връщане на сумата по сторното. Относно т.нр. „Лекарски софтуеър“ също следва да се добавят текстове в наредбата. С него се следат прегледи и процедури, за да се генерира спецификация към Национална здравно-осигурителна каса. Разплащанията стават само по банков път с този контрагент. В обектите има и касови апарати, но за разплащанията в брой се използват фактури на кочан. В този случай следва да има отделен член в наредбата, който изключва софтуеърът, използван само за отчитане пред НЗОК да се счита за СУПТО по смисъла на наредбата и касовия апарат да не се свързва с него. По отношение на лекарите и сумите от частни прегледи, нерегистрирани никъде съветвам да се внедри системата за рецепти в Обединеното Кралство. При тях след преглед лекарят издава рецепта, която регистрира в онлайн система. Апреките не я изпълняват, ако рецептата не фигурира в тази система. Съответно след изпълнението ѝ я прибират в архив. С тази система могат да бъдат засечени хиляди прегледи и да се търси обявения приход за преглед и лечение. Така елегантно може да се спре търговията с рецепти, да се проследи какво е било изписано на пациент и да се търси отговорност за лекарска грешка заедно с контрола върху приходите. Не на последно място апелирам да бъде сформирана и да започне да работи в най-кратки срокове Консултативен съвет по счетоводство. Тази наредба е крещящ пример на творене на закони без създателите ѝ да имат реална практика в областта. Надявам се разумно и балансирано да се вземат адекватни решения относно преомените в Наредба № Н-18 от 2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин С уважение: Нели Балинова

Въпроси, допълнения и предложения Относно есенцията на наредбата считам, че има не една или две точки, които също следва да претърпят промени. дОтносно срокът по § 74 (2) според мен е редно а се заложи още един - 31.12.2019 г. Този срок да бъде заложен като краен, тестов. През последните семици във всички части на страната стана ясно, че сървърите на НАП регулярно не могат да се справят с приемането на информация. При положение, че по-голямата част от бизнеса не е сменила касовите си апарати е нерационално да си мислим, че системата ще заработи още по-леко с настъпването на 30.09.2019. Точно обратното . Ясно е също,че не е имало проблем само веднъж и то с апаратите само на един производител. В тази връзка, за да се избегне сценариият на глоби на хранителни вериги заради грешка в касовата бележка от кочан поради опашки пред касите, създадени от липсата на връзка на касовите апарати с НАП, е добре да се обмисли реално този срок на тестов период. През него ще може навреме да се вземат мерки и да се направят необходимите настройки и надграждания в системата на НАП, без да бъде глобяван бизнеса за страничния ефект от липсата на интернет връзка с НАП. Във връзка с влязлиата вече в сила наредба считам, че следва от 01.01.2020 г. да отпадне изискването за водене на касова книга за КА, освен за нуждите на счетоводството. Данните за фискалното устройство, за което е касовата книга могат да се вземат от касовия бон, паспорта на устройството или от свидетелството му за регистрация. На всяка страница в касовата книга има място за лепене на дневния финансов отчет и попълване на оборота за деня от фискалното устройство. В книгата има и графа за оборот от касови бележки. Тя е необходима в случаите на ремонт, защото там се попълва оборота за деня от кочана с касови бележки изчислен по суми от копията им, който остават на кочана.Има две графи с особено важно значение за бизнеса.Първата графа е „служебно изведени“, там се попълват сумите, който са взети от касата.А в графа „служебно въведени“ се попълват сумите добавени в касата, който не са от продажби.Към момента всички фискални устройства притежават функциите „служебно извеждане“ и „служебно въвеждане“. Това улеснява бизнеса, защото може да извърши тези операции директно чрез фискалното устройство. Тези графи съответно стават ненужни. След въвеждането на новите функции за директно отчитане на всяка бележка към НАП , засичането и описването на дневните, месечни и годишни обороти в книгата се явява ненужно /освен за счетоводни цели/. Съответната книга не е нужна и за отчитане на касови бележки по време на ремонт и сторна, защото и тази функция вече е вменена на касовия апарат. Следователно в наредбата следва да е упоменато, че съответната книга е задължителна само за обекти без интернет връзка, които са предварително регистрирани по определен ред. Освен това считам, че въвеждането на понятието "база данни" от говорители на НАП като определящ фактор за СУПТО е разтегливо и неясно и трябва да има определение в наредбата. Понятието „разяснения“ няма законова тежест. Което означава, че тълкуванието на НАП какво е база данни, което отределя СУПТО като СУПТО е оборимо в съда.продължение

Въпроси, допълнения и предложения ДОМИНИСТЕРСТВО НА
ФИНАНСИТЕДИРЕКЦИЯ „ДАНЪЧНА ПОЛИТИКА“ Г-ЖА ЛЮДМИЛА ПЕТКОВА Относно:
Проект на НИД на Наредба № Н-18 от 2006г. за регистриране и отчитане чрез
фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към
софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби
чрез електронен магазин УВАЖАЕМА Г-ЖО ПЕТКОВА, Във връзка с публикуваните за
обществено обсъждане Предложения за промени по Проект на НИД на Наредба № Н-
18 от 2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в
търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания
към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин поставям някои
въпроси и предложения, описани по точки: § 2 -текст” лицето е длъжно да съхранява
данни за изпращането му“. В този вид текстът звуци много либерално, което е
добре, но в даден момент е възможно да се получи пробив на електронната поща или
срив на хардуеъра на запаметяващото устройство. Може би е редно съхраняването да
бъде в избран „електронен вид и хартиен носител“. § 6 – относно промените в чл.16а
– дефиницията „започване на дейност в обект“ следва да бъде изяснена, тъй като
дори инвестирането в оборудване може да се счете за дейност в обект. § 23 –
примерни фискални бонове. Този момент следва да бъде направен още преди да
влязат измененията в сила. Сега изискването да се посочват и секунди, както и
точния формат на касовия бон е твърде закъсняло. Не малко фирми в момента следва
отново да заплатят за актуализиране на софтуеъра на касовите си апарати поради
нова промяна, която на практика е безсмислена и не води до никакъв положителен
данъчен ефект. Само отрицателен за бюджета на данъкоплатеца. Освен това само
един производител за момента предлага принтиране на касови бонове с отпечатани
секунди. Това означава, че с новото изискване се създават условия за нелоялна
конкуренция, явен лобизъм и монополизъм.продължение

Предложения за промени в чл. 7а да отпадне частта „или по съдържание“ или да се позволи такъв документ маркиран с надписа „ПРОФОРМА“, „ОФЕРТА“ или друга запазена дума в чл. 26 ал. б да отпадне частта „или по съдържание“ или да се позволи такъв документ маркиран с надписа „ПРОФОРМА“, „ОФЕРТА“ или друга запазена дума. Мотив: Налага се съставянето на подобни документи за получаване на информирано съгласие или предварително одобрения от трета страна (например застрахователи за извършване на медицинска услуга) В чл. 36 ал. 1 да се добави точка б с текст „на спиране контрола на СУПТО върху ФУ“ В чл. 40 ал. 1 да се добави точка б с текст „поради спиране контрола на СУПТО върху ФУ“ Мотив: Случва се срив на информационната система поради наличие на критичен бъг, отказ на хардуер съхраняващ базата данни или изпълнимите файлове на системата, заразяване с вирус или изтриване на системен или програмен файл. В чл. 52а да се разгледат обстоятелствата, когато има повече от едно СУПТО в даден ТО и тяхното взаимодействие. В чл. 52в ал. 2 точка 2 да се добави накрая текста „в частта им свързана с управление на продажбите“ Мотив: Ръководствата за работа се актуализират динамично според промените в СУПТО, но това не трябва да наруши актуалността на декларираните данни, ако промените не са в частта за управление на продажбите. В големите ERP системи СУПТО частта обикновено е под 10% от цялата функционалност. В чл. 52в ал. 5 да се промени текста от „2 работни дни“ на „1 работен ден“ или да се допълни накрая „Когато промените са наложени от държавен орган за дата на промяна на новата версия да се смята датата на подаване на декларацията.“ Мотив: Това се налага поради промени или отстраняване на проблем /например от НЗОК или друг държавен орган/ и това налага новата версия да се разпространи за часове и не може да се чака 2 дни. При констатирани критични грешки (блокиращи операциите касаещи продажбите) този срок е неприложим и може да донесе вреди на търговеца и на производителя на СУПТО. В чл. 52д ал. 1 да се промени текста „Производителите/разпространителите“ на „Производителите/разпространителите и лицата по чл. 3“ Мотив: Базата данни и архивите и, както и сървърите, където е качена базата обикновено са собственост на лицата по чл. 3 и само те могат да ги предоставят или да предоставят достъп до тях. В Приложение 29 към чл. 52а в точка 17 да отпадне последното изречение. Мотив: Начина за архивиране се избира от лицата по чл. 3 и понякога се обезпечава от отделна програма разработена от друга фирма различна от СУПТО. Възможно е и ръчно архивиране и възстановяване на архив. В Приложение 29 към чл. 52а в точка 18.1 да отпаднат полетата „фактура за продажбата - номер“ и „фактура за продажбата - дата“ Мотив: Не е задължително поле и е възможно издаването на повече от една фактура за една продажба. В Приложение 29 към чл. 52а да отпаднат точки 18.6 и 18.7. Мотив: Не са задължителни и доставката на стоки не е част от процеса на продажбата. В Приложение 29 към чл. 52а в точка 18.9 да отпаднат доставчиците. Мотив: Не са задължителни и доставката на стоки не е част от процеса на продажбата. В Приложение № 31 към чл. 52в ал. 2 т. 1 в група || в точка 5 текста „създаваната от софтуера информация се криптира.“ да се промени на „създаваната от софтуера информация за продажбите се криптира.“ Мотив: В ERP системите се използват различни алгоритми за криптиране и защите, но наредбата касае само частта определяща ERP като СУПТО. В Приложение № 32 към чл. 52з ал. 1 в точка 3 текста „Наименование и версия на софтуера“ да се промени на „Наименование на софтуера“. Отпадане на текста за версия в точки 17 и 18. Мотив: Честата актуализация на софтуера ще затрудни декларирането на актуалните данни за версията.

<p>ПОЗИЦИЯ НА АБТТА ПО НАРЕДБА Н-18Позицията на АБТТА в рамките на обществено обсъждане на НИД на Наредба Н18 от 2006 г. и предложения по самата Наредба Н18 са публикувани на http://www.abtta.com/c_list.php?page_id=22&lang_id=1&curr_node=22&ldata=</p>	Ма Ф Ф
<p>ПОЗИЦИЯ НА АБТТА ПО НАРЕДБА Н-18Позицията на АБТТА в рамките на обществено обсъждане на НИД на Наредба Н18 от 2006 г. и предложения по самата Наредба Н18 са публикувани на http://www.abtta.com/files/pages/pozicia_obsht-obsagdane-N18_22.pdf.</p>	Ма Ф Ф
<p>Становище на БСКСтанвището на БСК е публикувано на адрес https://www.bia-bg.com/standpoint/view/25227/</p>	БС Пр
<p>Становище на БСКСтанвището на БСК е публикувано на адрес https://www.bia-bg.com/news/view/25185/</p>	БС Пр
<p>Срокове за привеждане в съответствие и реквизити касова бележка / течни горива Срокове за привеждане в съответствие: Срокът по § 74 (2) от Наредба Н-18 би трябвало да бъде 30.09.2019 г. с цел да се синхронизира със срока по § 71 (3). Към момента задължението за производители/разпространители е до 31 март 2019 г., а задълженията за лица, които ползват софтуер за управление на продажби до 30.09.2019 г. Реквизити касова бележка / течни горива: С Решение № 313/07.03.2019г., с който Комисията за защита на конкуренцията прие секторен анализ на конкурентната среда на пазарите на производство и реализация на автомобилен бензин и дизелово автомобилно гориво, КЗК е посочила, че „обявяването на стойността на придобиване от търговецана автомобилните горива би повишило нивото на прозрачност на пазара по отношение на стойността и момента на промяна и на размера ѝ. Дори и информацията да е насочена към потребителите, то тя намалява несигурността в конкурентния процес между преките конкуренти на пазара. Това би довело до създаването на условия, които да улесняват координирането между участниците на пазара.“ Т.е. чл.26, ал.2 от Наредба Н-18, който съдържа изискване за посочване на определени реквизити върху касовата бележка при продажба/зареждане на течни горива противоречи на Закона за защита на конкуренцията и следва изцяло да отпадне.</p>	Га Ре

Срокове за привеждане в съответствие и Реквизити върху касова бележка/течни горива Срокове за привеждане в съответствие: Срокът по § 74 (2) от Наредба Н-18 би трябвало да бъде 30.09.2019 г. с цел да се синхронизира със срока по § 71 (3). Към момента задължението за производители/разпространители е до 31 март 2019 г., а задълженията за лица, които ползват софтуер за управление на продажби до 30.09.2019 г. Реквизити върху касова бележка/течни горива: С Решение № 313/07.03.2019г., с който Комисията за защита на конкуренцията прие секторен анализ на конкурентната среда на пазарите на производство и реализация на автомобилен бензин и дизелово автомобилно гориво, КЗК е посочила, че „обявяването на стойността на придобиване от търговецана автомобилните горива би повишило нивото на прозрачност на пазара по отношение на стойността и момента на промяна и на размера ѝ. Дори и информацията да е насочена към потребителите, то тя намалява несигурността в конкурентния процес между преките конкуренти на пазара. Това би довело до създаването на условия, които да улесняват координирането между участниците на пазара.“ Т.е. чл.26, ал.2 от Наредба Н-18, който съдържа изискване за посочване на определени реквизити върху касовата бележка при продажба/зареждане на течни горива противоречи на Закона за защита на конкуренцията и следва изцяло да отпадне.

Срокове за привеждане в съответствие и Реквизити върху касова бележка/течни горива Срокове за привеждане в съответствие: Срокът по § 74 (2) от Наредба Н-18 би трябвало да бъде 30.09.2019 г. с цел да се синхронизира със срока по § 71 (3). Към момента задължението за производители/разпространители е до 31 март 2019 г., а задълженията за лица, които ползват софтуер за управление на продажби до 30.09.2019 г. Реквизити върху касова бележка/течни горива: С Решение № 313/07.03.2019г., с който Комисията за защита на конкуренцията прие секторен анализ на конкурентната среда на пазарите на производство и реализация на автомобилен бензин и дизелово автомобилно гориво, КЗК е посочила, че „обявяването на стойността на придобиване от търговецана автомобилните горива би повишило нивото на прозрачност на пазара по отношение на стойността и момента на промяна и на размера ѝ. Дори и информацията да е насочена към потребителите, то тя намалява несигурността в конкурентния процес между преките конкуренти на пазара. Това би довело до създаването на условия, които да улесняват координирането между участниците на пазара.“ Т.е. чл.26, ал.2 от Наредба Н-18, който съдържа изискване за посочване на определени реквизити върху касовата бележка при продажба/зареждане на течни горива противоречи на Закона за защита на конкуренцията и следва изцяло да отпадне.

В отговор М. Богданов Мисля, че си мислиш погрешно. Аз съм потребител на paysera. Чаках отговор от НАП за месец и половина, където попитах, наред с другото, дали е възможно плащанията, приети чрез paysera, да се разглеждат като банкови плащания. Нещо повече, paysera е в регистъра на БНБ, както и raupal, и може би позволява да не се издават касови бележки по Наребда 18. Ако това не е така и НАП няма да промени позицията си по електронната търговия в близко бъдеще, то просто ще прехвърля бизнеса в друга държава и ще плащат данъци там.

Относно: Проект на НИД на Наредба № Н-18 от 2006г. - ЧАСТ 3 Предложение
1Плащанията към електронни магазини, осъществени през Интернет с карта или
електронни пари да бъдат приравнени към банковите плащания, вместо към
касовите плащания, изискващи фискален бон, съгласно чл. 118, ал. 3 от ЗДДС. Това
няма да намали събирамостта на данъчните приходи, тъй като средствата постъпват
по банкова сметка или по сметка за електронни пари и оборотите на същите не могат
да бъдат укрити. При необходимост, Paysera и други подобни компании за електронни
пари и/или платежни услуги ще сътрудничат на НАП по отношение на приходите на
електронните търговци, което може да бъде записано и като предпоставка за
приравняването на плащанията с карта и електронни пари към банковите плащания,
а не към касовите, както е в момента.Предложение 2СУПТО да могат да издават
електронни фискални бонове директно чрез комуникация със съответната услуга на
сървърите на НАП, без посредничеството на хардуерен фискален апарат (ако не за
всички, то поне за електронните търговци).Надяваме се, че настоящите бележки ще
бъдат взети под внимание при изготвяне на окончателния вариант на Наредба № Н-
18, като оставяме н разположение за дискусии.

Относно: Проект на НИД на Наредба № Н-18 от 2006г. - ЧАСТ 2Друг много съществен
момент е, че целия този процес на налагане на допълнителни изисквания (ФУ, СУПТО,
логистика на фискален бон) и свързаните с тях допълнителни разходи, затруднения и
ограничения, са в сила единствено спрямо българските електронни търговци, докато
електронните търговци от други европейски страни, включително страните-членки на
ЕС ще бъдат привилегирани спрямо българските – всичко това ще създаде
неравностойно положение по отношение на основния актив на електронния търговец,
а именно: неговия сайт за електронна търговия.При текущото предложение за
„електронна касова бележка“, същата трябва да бъде издадена от физическо
хардуерно устройство на електронния търговец. Необходимо е информацията,
подлежаща на фискализация да бъде предадена от СУПТО към ФУ, а в последствие
ФУ да я предаде по-нататък към сървърите на НАП. Тези две действия са излишни,
при положение, че е значително по-просто и по-евтино системата на търговеца
(СУПТО) да комуникира директно със сървърите на НАП, без посредничеството на
хардуерно-физическо ФУ и при достигане на еквивалентен резултат.Предвид на горе
изложеното, без да сме много обстоятелствени, предлагаме да бъдат разгледани
следните предложения, които да решат възникналите противоречия и запазят
конкурентоспособността на българския електронен търговец:

Относно: Проект на НИД на Наредба № Н-18 от 2006г. - ЧАСТ 1 ДОМИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕНа вниманието на: Г-ЖА ЛЮДМИЛА ПЕТКОВА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „ДАНЪЧНА ПОЛИТИКА“

Относно: Проект на НИД на Наредба № Н-18 от 2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин УВАЖАЕМА Г-ЖО ПЕТКОВА, Във връзка с публикуваните за обществено обсъждане Предложения за промени по

Проект на НИД на Наредба № Н-18 от 2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, молим да имате предвид следните коментари:

Пейсера България напълно подкрепя целите на Наредба № Н-18 да осигурят по-голяма прозрачност и облекчаване на дейността на икономическите оператори, извършващи търговска дейност в интернет, като им се предоставя възможност за генериране и изпращане на електронна касова бележка на електронния адрес на купувача, като същевременно осъзнава, че лесният достъп до платежни услуги от страна на потребителите и тяхното удобство за ползване са от ключово значение за развитието на единния европейски цифров пазар и финтек индустрията като цяло.

В този контекст бихме искали да се присъединим към позициите, изразени от Българска Е-комерс Асоциация, Българска Стопанска Камара, Българска Финтек Асоциация по отношение на третирането на т. нар. картови транзакции, инициирани от клиенти на търговеца по електронен път (client's initiated e-transactions).

За българския електронен търговец, който обичайно приема плащания с карти (около 10% от всички плащания), банков превод (около 5%) и наложен платеж (около 85%), с цел улесняване на неговата ежедневна работа и избягване на издаване на касови бележки по реда на Наредба № Н-18, същият е подтикван към замяна на обикновения НП с така наречения пощенски паричен превод (ППП). Този процес минимизира разплащанията с карти, един проблем, който представлява технологичен регрес и който нареджа на Р България незавидното последно място сред страните-членки на в ЕС по отношение на онлайн плащанията с карти. Чрез отказ от плащания с карти, търговеца ще избегне необходимостта от фискално устройство, сложната логистика на самия фискален бон и най-вече изискванията за регистрация на платформата за електронна търговия като СУПТО – един сравнително сложен или невъзможен процес при повечето платформи, които са от тип „open source“ и които имат автоматични ъпдейти и стотици plugins, чиито функционалности не могат да бъдат ограничавани в рамките на изискванията на НАП.

Отделно от това, търговците, които сега не предлагат картови разплащания, ще бъдат съществено затруднени да включат опции за по-modерни разплащателни методи, като картови разплащани или плащания с мобилен портфейл, тъй като това автоматично би изисквало ФУ и СУПТО. Въпреки приемливата цена на ФУ, смятаната на платформата за електронна търговия със регистрирано СУПРО съвсем не е нито лесен, нито евтин процес. Това би накарало търговеца да се откаже от предпочитаната международна платформа за електронна търговия и да се ограничи до няколко единични платформи, които ще са сертифицирани като СУПТО в НАП – процес на административно ограничаване на онлайн конкуренцията.

На практика този търговец просто няма да приема плащания с карти, а много от тях, които сега приемат плащания с карти, ще се откажат с цел избягване на смяната на основната им система с такава, сертифицирана като СУПТО.

Необходими допълнителни уточнения Съвременните дигитални канали за продажба дават свобода на клиента да избере какви документи да получи за покупката, която е направил. Би било удобство за клиента в наредбата да се добави възможност за визуализиране на електронна касова бележка в електронния магазин, където клиентът извършва покупка, а клиентът да избере как да получи и/или запази – по e-mail, като файл или да остане в профила на клиента в съответния електронен магазин. Колко време и в какъв вид трябва търговеца да пази информация за електронния касов бон? В чл. З новосъздадената ал.16 е необходимо пояснение как се очаква да се съхранят данните за изпращането на касовия бон? Колко време данните за изпращането трябва да се съхраняват? Какво се има предвид под електронен адрес на клиента – e-mail или може да бъде профил специализирано приложение или в социална мрежа? Ако клиентът не желае да посочи или няма електронен адрес следвали, че отпада задължението на търговеца за изпращане на електронен касов бон и съхранение на данните за изпращането на електронния касовия бон?

Предложение за онлайн търговците Предлагам онлайн търговията да влезе в специален сегмент. За тях трябва да отпадне плащането на данъци напълно. Същотака, трябва да се освободят от задължението да отчитат обороти. Все пак, те са бедни душици смятащи се за големи ИТ експерти. Затова, дори предлагам да се въведе допълнителен косвен данък, приходите от който да се разпределят между горките пернишки хлебари, та да не се чувстват ощетени. Същотака, законово трябва да се принудят програмистите в България да работят по поне 24 часа на седмица, безплатно за онлайн търговците (нещо като обществено полезен труд). За да им развиват магазините и да им дават решения за техническите проблеми пред които са изправени.

Вие забравихме за дигитални продукти Здравейте! Аз дойдох в България преди няколко години, за да открия бизнес тук и да го осъществя в съответствие със законите на Европейския съюз. Моята фирма продава дигитални стоки. Бях много изненадан, когато прочетох за промените в Наредба 18 в края на миналата година. Мислех, че в Европейския съюз не могат да приемат такъв закон, който да направи невъзможно работата на цялата сектор от икономиката. Четейки промените в Наредба 18, заключавам, че тези, които са проектирали промените, никога не са купували цифрови услуги в интернет. Разбираете, че когато, например, някой закупи лиценз за софтуер, купувачът получава само имайл с линк за изтегляне на софтуера и ключ за активиране? Как предлагате да получите касова бележка на купувача, предмет на трансгранична търговия? Това е нереално. Не сте предоставили такъв инструмент. В последните промени се казва за касови бележки, които ще се изпращат на мейл на клиента, без да се издават хартиени. Това е напредък. Но има друга голяма безумие в Наредба 18. Тя е задължителното използване на СУПТО, при условие автоматизирани продажби. Това поставя под заплаха бизнес, който продава цифрови продукти. Тази глупост не се прави дори в Русия. Използването на СУПТО със сигурност е от значение в други области, но не и за компании, които продават цифрови стоки. Компанията може да продава неограничен брой софтуерни лицензи. Нямам склад, няма стокови баланси, когато продаваме цифрови стоки, те просто не могат да бъдат. Защо да използвам СУПТО? Освен това, как мога да го използвам? Моят уебсайт е мое собствено развитие, което създадох сам. Нито един от разработчиците на СУПТО не предоставя възможности на сайта да работи с СУПТО. Как мога да изпълня изискванията на Наредба 18? Обобщавайки, мога да кажа, че имам впечатлението, че след приемането на този закон в Bolaria, те просто искат да убият електронната търговия. Не говоря за продажба на обикновени неща чрез интернет магазина, аз говоря за реална интернет търговия, когато продават интелектуална собственост. България стана толкова богата, че е готова да жертва цял сектор от икономиката? Повярвайте ми, аз и такива търговци като мен, след две седмици ще преместим нашия бизнес в Естония или във всяка друга страна, където законите се приемат от професионалисти в своята област. Досега не съм правил това, защото обичам България и българския народ. Надявам се, че осъзнаването на грешките правителството ще направи необходимите промени и електронната търговия в България ще живее. Ако е необходимо, мога да дам необходимите консултации безплатно. Извинявам се за факта, че моят българин е несъвършен, аз съм в процес на изучаване на български език и понякога използвам преводач.

Вие забравихме за дигитални стоки Здравейте Аз дойдох в България преди няколко години, за да открия бизнес тук и да го осъществя в съответствие със законите на Европейския съюз. Моята фирма продава дигитални стоки. Бях много изненадан, когато прочетох за промените в Наредба 18 в края на миналата година. Мислех, че в Европейския съюз не могат да приемат такъв закон, който да направи невъзможно работата на цялата сектор от икономиката. Четейки промените в Наредба 18, заключавам, че тези, които са проектирали промените, никога не са купували цифрови услуги в интернет. Разбираете, че когато, например, някой закупи лиценз за софтуер, купувачът получава само имейл с линк за изтегляне на софтуера и ключ за активиране? Как предлагате да получите касова бележка на купувача, предмет на трансгранична търговия? Това е нереално. Не сте предоставили такъв инструмент. В последните промени се казва за касови бележки, които ще се изпращат на мейл на клиента, без да се издават хартиени. Това е напредък. Но има друга голяма безумие в Наредба 18. Тя е задължителното използване на СУПТО, при условие автоматизирани продажби. Това поставя под заплаха бизнес, който продава цифрови продукти. Тази глупост не се прави дори в Русия. Използването на СУПТО със сигурност е от значение в други области, но не и за компании, които продават цифрови стоки. Компанията може да продава неограничен брой софтуерни лицензи. Нямам склад, няма стокови баланси, когато продаваме цифрови стоки, те просто не могат да бъдат. Защо да използвам СУПТО? Освен това, как мога да го използвам? Моят уебсайт е мое собствено развитие, което създадох сам. Нито един от разработчиците на СУПТО не предоставя възможности на сайта да работи с СУПТО. Как мога да изпълня изискванията на Наредба 18? Обобщавайки, мога да кажа, че имам впечатлението, че след приемането на този закон в Bolaria, те просто искат да убият електронната търговия. Не говоря за продажба на обикновени неща чрез интернет магазина, аз говоря за реална интернет търговия, когато продават интелектуална собственост. България стана толкова богата, че е готова да жертва цял сектор от икономиката? Появявайте ми, аз и такива търговци като мен, след две седмици ще преместим нашия бизнес в Естония или във всяка друга страна, където законите се приемат от професионалисти в своята област. Досега не съм правил това, защото обичам България и българския народ. Надявам се, че осъзнаването на грешките правителството ще направи необходимите промени и електронната търговия в България ще живее. Ако е необходимо, мога да дам необходимите консултации бесплатно. Извинявам се за факта, че моят българин е несъвършен, аз съм в процес на изучаване на български език и понякога използвам преводач.

В отговор на коментара на bksi Решение 3: Онлайн магазините не са търговски обекти и съответно са извън обхвата на Наредбата. Впрочем някой от НАП чете ли тук, или просто тая страница е предвидена за изпускане на парата, докато "експертите" "мислят"?

Становище на Баркод Системи България ООД относно промяната на сроковете в момента много наши клиенти използват въведени в експлоатация ЕАКФП в мобилни търговски обекти - превозни средства („без стационарен обект“), с помощта на които мобилни търговски представители регистрират събрани плащания по задължения по извършени вече продажби, за които издават ФБ (не се използва софтуер и се управляват ръчно въведените в експлоатация ЕАКФП). Следвайки изискванията на Наредбата, ако за тези продажби вече има издаден УНП (тъй като ще са управлявани от СУПТО в други търговски обекти - напр. склад), то плащанията по тях вече няма да могат да се регистрират/издават ФБ от ЕАКФП. Т.е. ще трябва в търговските обекти да се въведе СУПТО и управляван от тях ФП към 01.10.2019 (стандартно в този бизнес се използва фискални принтери с безжична комуникация, ЕАКФП с безжичен интерфейс са изключение и крайно неподходящи за това приложение). За да са в съответствие с изискванията на Наредбата всички тези фирми ще трябват първо да подменят всички ЕАКФП с нови такива до 30.03.2019 в съответните търговски обекти, да ги използват до 30.09.2019 (тъй като в този период все още няма да ползват СУПТО в тези търговски обекти), и след това да подменят закупените преди 6 месеца ЕАКФП с нови ФП. По наша преценка това засяга хиляди търговски обекти, тъй като разбирането ни е, че Наредба Н-18 се прилага на ниво търговски обект. Предложението ни е двата срока - за смяна на ЕАКФП и за използване на СУПТО да се синхронизират и срокът в чл. 71, ал. 1 и ал. 3 също да стане 30.09.2019. Алтернативно е възможно да се прецизира текстът на чл. 75, ал. 1 и 2 така, че да се отнася за всички търговски обекти на задълженото лице, използващо СУПТО в който/които и да е от тях.

"въпроси и отговори" със силата на Правилник ли са? Уважаеми дами и господа, потресена съм от несериозното отношение и решаването на проблемите "на коляно" в последния момент! Наредбата не е обмислена в детайли, не са съобразени спецификите на бизнесите, поставят се групи от бизнеса в неравностойно и затормозяващо положение. И всичко след въвеждането на QR код и т.н. ще се опира отново до ефективния контрол. Там, където не са пускати бележки, отново няма да бъдат пускати. Само хората, които и без това са редовни и на светло ще бъдат притиснати все повече с неясни формулировки и възможности за свободни тълкувания. Намирам за неприемливо да няма ясноти в Наредбата за много казуси и всичко да опира до "въпроси и отговори". В такъв случай защо изобщо се пишат закони? В същия момент има един безумно кратък срок за регистрация на електронни магазини, без яснота кои точно субекти трябва да се регистрират. Несериозно е от данъчната администрация на конкретни въпроси да се отговаря с "ще го мислим", а срокът за задължените лица да тече. Това мисля е редно да стане ПРЕДИ въвеждането на всяка промяна. Като човек, който се занимава с бизнес, редовно плаща заплати, осигуровки и данъци, намирам за обидно и незаслужено отношението, което се насаждда посредством акциите на администрацията за това, че онлайн бизнесите са тъмни, нечестни, крадливи и т.н.

Относно предложението за промени в Наредба Н-18Здравейте, И аз имам няколко въпроса и се надявам че ще помогнат при промените на Наредба Н-18.1. Кой и как отговаря и гарантира че предаването на целият сорс код и пълното описание на базата данни, за да бъдат одобрени софтуерните системи, няма да станат обект на кражба на интелектуална собственост?2. Какво трябва да се пише (като стоки) в касовият бон когато се плаща частично по фактура за продажба в брой?3. В Наредбата не се прави разграничаване между продажба и плащане на продажбата. /Касов бон се печата само когато има плащане./4. УНП (Уникалният номер на продажбата) би трявало да се формира за продажбата, а не при издаването на касов бон (когато се прави плащането). Номера на фискалното устройство, който е включен във УНП е неуместен, тъй като продажбата се извършва без необходимостта на фискално устройство. Фискалното устройство и неговият номер се използва само за плащане на продажбите.5. Имаме следният случай – Клиент купува стока в обект А и му се издава фактура, по която плаща частично (издава му се касов бон с УНП). След известно време клиента отива в Обект Б и плаща остатъка по фактурата. Тъй като УНП е уникален номер на продажба, би следвало в Обект Б да му се издаде касов бон с УНП от Обект А. Но в УНП се съдържа номера на фискалното устройство от което се печата. Какъв УНП да се напечата на касовият бон в Обект Б? УНП от Обект А (така би трявало да е според Наредбата Н18, но в този случай касовият апарат в обект Б ще печата касов бон с друг номер на фискалното устройство) или нов УНП от Обект Б (в този случай номера на продажбата няма да е уникален)?

Онлайн магазин не е равносилно на офлайн магазин. Да се приравняват онлайн магазините с онлайн е неразумно. Да има изискване онлайн магазина да не може да приключи поръчка докато хардуерно устройство не "напечата" касова бележка е равносилно да сринете този електронен магазин. Причината е проста, никой потребител няма да иска да чака на виртуални "опашки". По този начин всички онлайн СУПТО (както вие се опитвате да ги наричате) стават неконкурентоспособни и така с лека ръка зачертват цял един бранш. И не, тук не говорим за желание/нежелание за плащане на данъци. Тук говорим за ТОТАЛНО СБЪРКАНИ КОНЦЕПЦИИ. Елементарно решение 1: Вдига се API от НАП, на което се пускат данни за всяка онлайн продажба, като не е задължително да се чака отговор от сървърите на НАП за да приключи продажбата (това може да става и в някакъв времеви интервал) за да се приключи поръчката. По този начин дори и при падане на инфраструктурата на НАП, това няма да спре целия онлайн бизнес (което би се случило ако в момента всички онлайн магазини изпълнят дословно безумните изисквания за СУПТО). Решение номер 2: Ползване на блокчейн хешове за всяка поръчка в онлайн магазините. По този начин дори и да има достъп до базата, тя не може да се модифицира без това да се регистрира. Изисква малко повече работа откъм разработване, но НАП няма да има нужда да вдига отделен сървис, отделно отпада нуждата от касов апарат за да се гарантира, че няма манипулация върху базата данни.

Разносната търговия е продажба извън търговския обект, а СУПТО е в обекта по дефиниция В Наредба Н-18 иам следната дефиниция за разносна търговия:§ т.1. "разносна търговия" е продажба на стоки или услуги извън търговския обект по предварителна заявка; за разносна търговия се счита и продажбата на вестници и списания за обекти, специализирани само за вестници и списания;Чл. 25 (2): При разносна търговия фискалната касова бележка се издава от лицето по чл. 3 и се предава на разносвача, който от своя страна я предоставя на купувача при плащането В същото време в ЗДДС има следната дефиниция за СУПТО:§ 1 ДР на ЗДДС т.84. "Софтуер за управление на продажби в търговски обект" е всеки софтуер или модул от софтуер, независимо от технологиите за реализацията му, използван за обработка на информация за извършване на продажби на стоки и/или услуги в търговски обект, за които е налице задължение за издаване на фискален бон. Чл. 118. (1) Всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта. Горните текстове ясно показват, че случая на разносна търговия, трябва да се изключи от обхвата на СУПТО. При този тип търговия продажбата става извън търговският обект. Касовата бележка се издава в склада, а не от разносвача с касов апарат тип "БЕЗ СТАЦИОНАРЕН ОБЕКТ". В същият момент получателят е длъжен да получи фискалният бон в обекта. За целта предлагаме в Наредба Н-18, да се промени следният текст:Чл. 526. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 01.12.2018 г.) (1) Всяко лице, производител/разпространител на софтуер за управление на продажби в търговски обект, е длъжно да декларира в НАП обстоятелствата, посочени в чл. 118, ал. 14 от ЗДДС. В разносната търговия, софтуер, който служи за управление на продажбите извън търговските обекти не подлежи на деклариране.

Промени в изискванията към СУПТО - част 2- СУПТО да не позволява изпечатване на документи съдържащи думата "Фискален" и производни - отново се връщам на темата с къстамизирането на софтуера, който дава възможности на ползвателите сами, дори чрез потребителския интерфейс, да създават документи със собствената си фирмена идентичност и т.н. Не може да бъде забранена подобна функция - това би направило софтуера некункорентен. В този случай НАП трябва да пуснат на сайта си един или два приемливи варианти/templates на фактури и всички да ползват само тях. Нали на фискалния бон трябва да има QR и всеки може да провери дали той е отразен в НАП? Дори даден търговец да издаде документ наподобяващ фискален бон, защото СУПТО-то му позволява да включи думата "Фискален" в отпечатан документ, нали може да бъде установено, че това не е истински документ от клиента и от всеки проверяващ? - Софтуерът да не притежава възможност за работа в тестов режим или за обучение - що за изискване е това? Да, ако говорим за софтуера в ресторант, може би има основание да няма тестова версия, но защо е необходимо това изискване да се пренася към всички фирми и всички софтуери. Отново цитирам ЕРП системи, които обслужват ВСИЧКИ бизнес процеси в едно дружество, а не просто продажба на каса. Тестов режим на софтуерите е много необходим особено по времето на периода непосредствено при, но и след внедряването, когато все още се оптимизират процесите - отново наблягам на това, че не говоря за софтуер обслужващ магазин или ресторант, където операциите са ясни и еднообразни. Говоря за случаи, когато дружество наведрява софтуер за управление на целия си бизнес, който се явява СУПТО, и който не може да бъде разделен на модули, един от които да бъде лицензиран. Вие на практика казвате на големите производители на софтуер, че те нямат място и пазар в България. ... - Къде в наредбата е посочено определение за анулирана продажба - това термин по ЗДДС ли е и ако не е - къде точно е дефиниран този термин? Как да се предоставят данни за нещо, което не е ясно какво е? Някъде се тълкуваше, че ако отворя екрана с продажбата, но не осъществя продажбата, това било анулирана продажба? Някой може ли да обясни понятията в наредбата безусловно - не само това понятие, а повечето от изискванията са тълкувателни. - Данни свързани с действията на потребителите - изисква се предоставяне на влизане - излизане в системата. Как да ви се предостави информация за "излизане от системата", когато потребителят се заключи поради липса на активност на екрана - много софтуери предоставят такава възможност, която е направена с цел сигурност на данните - след 5-10 минути неактивност, потребителят се заключва, бива изхвърлен, и отново трябва да направи log-in. Тук няма запис на log out действие, просто защото такова липсва. - Няма да коментирам липсата на яснота в наредбата относно начало и край на продажбата, как да изобразим на Касовия бон частичните плащания или ако имаме 100+ артикули на фактурата, искания за таблици, които да съдържат информация относно правата на потребителите (ЗАЩО ви е тази информация), и други подобни данни, които са тотално безмислени и са просто една тежест за всички участници, дори за проверяващите, нищо повече. - Всички останали коментари относно електронната търговия са напълно валидни и трябва да бъдат отчетени в новата версия на наредбата, каквато задължително трябва да има.

Промени в изискванията към СУПТО - част 1 Наредбата ще повлияе на конкурентната среда в България и що се отнася до т. нар СУПТО. На практика, обхватът на наредбата е такъв, че "забранява" използването на чуждестранни ЕРП системи в дружествата. Под общ знаменател са сложени бизнеси, в които касовите плащания са с малък обем, но ги има, и бизнесите, където касовите плащания са 100% или много висок процент от случаите. Изискванията към СУПТО са написани така, че да може да ги спазят само т. нар ПОС системи за работа на каса, без да се обмислят случаите, когато глобалните ЕРП системи, ползвани от дадено дружество, се явяват и неговото СУПТО. Това са най-често случаите на мултинационалните компании, които имат и дружества в България, които ползват глобални ЕРП системи, като решението за това е взето и на корпоративно ниво. Искам да отбележа някои от изискванията към СУПТО, които на пръв поглед излеждат, че са напълно постижими и изпълнението им не трябва да е проблем. Но - аз не виждам как изпълнението им ще помогне на изсветляването на икономиката. От друга страна - неизпълнението означава, че СУПТО не може да бъде лицензирано. - Изискване софтуерът да поддържа задължително интерфейс на Български - системи, които попадат в обхвата на СУПТО често са интегрирана (неразделна, неотделима) част за глобални системи, които се ползват от международни компании с подразделения в Б-я. Такива СУПТО не са произведени в България. Защо не е позволено да ползва един от езиците на ЕС, поне Английски, Немски, Френски? Често тези езици са работни езици ДОРИ в компании базирани в България, защото те имат международни екипи. По този начин международно ЕРП, което се явява СУПТО за компания в България, трябва да предприеме не-леката стъпка за превод на интерфейса си, което, ако някога сте работили с ЕРП система, изобщо не е лесна задача, не просто поради огромния обем термини (често говорим за десетки хиляди израза, които трябва да бъдат преведени), но и поради сложността на различните процеси, като терминологията трябва да бъде смислово съобразена с процеса. Когато СУПТО е на практика ЕРП система, не може да бъде преведена една малка част от нея, производителят ще трябва да направи цялостен превод. - Софтуерът да съдържа вградена при разработването му защита от промяна или добавяне, без оторизация от производителя/разпространителя, на външни модули, позволяващи промяна на функционалността на софтуера с цел заобикаляне на изискванията, посочени в настоящото приложение. - имам следните въпроси тук: 1) как и кой решава дали даден "външен модул" позволява промяна на функционалността на софтуера с цел заобикалане на изискванията? 2) Всяка уважаваща себе си ЕРП система позволява в нея да бъдат внедрявани доработки, които служат за конкретен клиент, за да могат да обслужват негови специфични процеси? Такива доработки не се оторизират от производителя на софтуера - те могат да бъдат добавени от клиента, ако той ползва услугите на собствен разработчик, без знанието на производителя. Ако такава разработка бъде имплементирана от клиента, как може производителят на софтуера да оторизира използването и, след като той не е наясно с дефиницията на "заобикаляне на изискванията". Това изискване е невъзможно за изпълнение, тъй като е неясно, както и обхватът му е напълно неясен. 3) Много компании често избират софтуера си заради това, че той е customizable и може да се напасне по техните процеси, а не те да напасват своите бизнес процеси по възможностите на софтуера. Това е основна характеристика на всяко ЕРП. Според Н 18, трябва да се забрани точно тази най-важна характеристика на ЕРП системата, защото всяка промяна, може да се тълкува като заобикаляща наредбата функционалност - след като липсва дефиниция относно това? Защо това задължение - да не създава заобикаляща изискванията функционалност - се вменява като

Въпроси относно параграф 34 на Проект на НИД на Наредба Н-181. Каква е дефиницията на термина "софтуер за управление на продажби" използван в т.1 на параграф 34?2. При така направените предложения за промени в сроковете в параграф 34, какви са сроковете за данъчно задължено лице (ДЗЛ) регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), в следните ситуации:
А. Към 15.03.2019 г. в търговския обект (ТО) на ДЗЛ има работещ софтуер, който отговаря на дефиницията по т. 84 от допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДДС на Софтуер за управление на продажби в търговски обект (СУПТО), но този софтуер не е включен в списъка по ал. 16 на чл. 118 от ЗДДС и има регистрирано в този ТО ФУ, което не отговаря на новите изисквания на Наредба Н-18 и посоченото ФУ към 15.03.2019 г. не се управлява от посочения СУПТО. Какъв е срокът за смяна на използваното ФУ? Какъв е срокът за производителят/разпространителят на използваното СУПТО за включването му в списъка по ал. 16 на чл. 118 от ЗДДС? Какъв е срокът за ДЗЛ да приведе дейността си в съответствие с Наредба Н-18 т.е. да използва СУПТО, което да е включен в списъка по ал. 16 от чл. 118 от ЗДДС, и СУПТО да задължително да управлява ФУ, което да отговаря по новите изисквания на Наредба Н-18?
Б. Към ситуация А добавяме, че лицето притежава към 15.03.2019 г. и ФУ, което не отговаря на новите изисквания и е регистрирано като ФУ "БЕЗ СТАЦИОНАREN ОБЕКТ", който се използва в случаите, в които лицето участва в изложения и панаири, за продажби "в брой" на тези събития. Какъв е срокът за смяна на използваното ФУ "БЕЗ СТАЦИОНАREN ОБЕКТ"? Има ли срок и какъв е той за свързване на ФУ "БЕЗ СТАЦИОНАREN ОБЕКТ" към използвания СУПТО?
В. Какъв е срокът за смяна на ФУ, ако ДЗЛ регистрирано по ЗДДС преустанови използването на СУПТО на която и да е дата в периода от 01.04.2019 г. до 30.09.2019 г. включително, но продължи да използва ФУ за отчитане на продажбите в ТО?

Противоречие на Наредба Н-18 със ЗДДСНа първо място, считам, че в нарушение на изискванията на Закона за нормативните актове с проекта на Наредбата за изменение на Наредба Н-18 се създава първична уредба на материята относно електронните магазини, без подобни разпоредби и изисквания да се съдържат в ЗДДС. Чрез проекта се цели електронните магазини да се приравнят на търговски обекти и съответно да се подчинят на общите изисквания за издаване на касови бележки и съответствие на софтуерите им с изискванията за СУПТО, без това да намира опора в чл. 118 от ЗДДС. ЗДДС съдържа ясни дефиниции на „търговски обект” и „електронен магазин”. Видно от дефиницията за търговски обект, това е физическо място (помещение, склад, магазин и т.н.). От друга страна, дефиницията на електронен магазин ясно посочва, че това е интернет сайт – тоест това е виртуален магазин, който не съществува в никаква физическа форма на конкретно място. Освен това никъде в дефиницията на електронен магазин не се реферира към тази на търговски обект, от което е видно, че за законодателя това са две съвсем отделни и различни понятия, които са алтернативни – тоест или продажбата се извършва от търговски обект, или от електронен магазин. Това се потвърждава и от факта, че съгласно легалната дефиниция в ЗДДС продажбата в електронен магазин е винаги продажба от разстояние по смисъла на чл. 45 от ЗЗП. А продажбата от разстояние е по дефиниция и по своята същност продажба, която нито се извършва в търговския обект на търговеца, нито на друго физическо място извън търговския обект (чл. 44 от ЗЗП). Освен това никъде в чл. 118, ал. 19 от ЗДДС, където се урежда първично задължението на електронните магазини да подадат определена информация до НАП, не се реферира към задължените лица по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. Тоест, обсегът на задължените лица по чл. 118, ал. 19 не съвпада с кръга на задължените лица по чл. 118, ал. 1 – лица, които извършват продажби в търговски обект. Подобно приравняване се извършва, обаче, с Наредба Н-18, където в чл. 52м необосновано и в разрез със ЗДДС вече се посочва, че лицата по чл. 3 от Наредбата (тоест лицата, извършващи продажби в търговски обекти) са и тези, които извършват продажби в електронен магазин. По този начин данъчната администрация се опитва по изцяло подзаконов ред да приравни всички електронни магазини, приемащи плащания с карти, на търговски обекти и да им вмени задължение за издаване на фискален бон, без ЗДДС изобщо да съдържа подобно задължение. Освен това, промените в Наредбата се извършват, без изобщо да се изясни персоналният обхват на разпоредбите относно електронните магазини, тоест кои лица са задължени да представят данни за електронните си магазини – само лица, установени в страната, или и лица, установени в друга държава? Също така не се вземат предвид различните възможни хипотези – например ако лице е установено в България, но извършва продажби изцяло към потребители в други държави, или ако чуждестранно лице извършва продажби в България (и е или не е регистрирано по ЗДДС)? Само ще обърна внимание, че потенциално в обхвата на новите разпоредби попадат гиганти в електронната търговия като Amazon, eBay и други подобни. Те извършват стотици хиляди продажби към български клиенти, а някои от тях и са регистрирани за целите на ЗДДС в страната. По логиката на Наредба Н-18 те би следвало да издават хартиени касови бележки на български език, съобразени с изискванията на Наредба Н-18, да разполагат с физически фискални устройства, които да отговарят на Наредба Н-18, и софтуерите им (които ще отговарят на дефиницията за СУПТО) да са съобразени с Наредба Н-18. Сами разбирате, че това е абсолютно житейски и правно неприемливо и абсурдно. Електронната търговия сама по себе си се осъществява в дигитална и виртуална среда, без наличието на физически обект, от който да се извършват

Откриване на продажба при разносна търговия, при напускане на стоката от склада За разносната търговия, прехвърлянето на вещното право върху стоката, става чрез разносвач. Същият предоставя предварително издадена касова бележка, без все още да има налични средства за издаването и. Тук откриването и приключването на "продажбата" има доста разтеглив във времето смисъл, при което не е сигурно дали клиента ще приеме стоката или ще я плати напълно или частично. Затова текстът от Наредба 18 "открыта, но неприключена продажба" може да се отнесе към всички продажби от разносната търговия. Откриването на продажбата става със сигурност в момента на потегляне на разносвача и завършването и е когато се отчете обратно в склада. Предлагаме текстът от Приложение № 29 т.12 да се измени така: 12. При анулиране (пълно или частично) на открыта, но неприключена продажба софтуерът задължително съхранява в базата данни пълна информация за анулираната продажба - анулирани стоки/услуги, количество, стойност, оператор и др.

Откриването на продажбата при разносна търговия е момента на напускане на стоката от склада на продавача. ---- Понятия, които са определящи за продажбите в разносната търговия. Според Чл. 6. (1) от ЗДДС: "Доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката.". Спред Наредба 18, Чл. 25. (2): "При разносна търговия фискалната касова бележка се издава от лицето по чл. 3 и се предава на разносвача, който от своя страна я предоставя на купувача при плащането."

Ненужно ръководство за не-стандартен софтуер Като разработчик на софтуер, който е разработен само за нуждите на една фирма (не стандартен/масов софтуер), написването на подробно ръководство е напълно ненужно за ползвателите на софтуера и е времеотнемащо за разработчика. Такова ръководство ще има един единствен читател, който дори няма да ползва продукта (в случая Минфин). По долу "стандартен софтуер" е в смисъла на §1, т. 25 от ДР на ЗДДС. Предлагаме текста на Чл. 52в (2) т.2. да се измени така: 2. подробно ръководство за работа със софтуера, когато софтуера е стандартен;

Неизяснени въпроси и казуси - Част 3/36. Ако на едно работно място няма СУПТО, не се използва никакъв софтуер за продажби (например регистратура на медицинско заведение), има касов апарат и съответно се издават касови бонове, но се фактурира на друго работно място (офис-счетоводство), където се ползва софтуер за целите на издаване на фактурите, който може и да е СУПТО и да е вързан също с касов апарат. 6.1. Ако е СУПТО, съобразно изискванията при издаване на фактура с плащане в брой и връзка с касов апарат отново следва да се издаде бон, а такъв вече има издаден! Би ли било нарушение, ако се отбележи плащане в брой, в друг обект(място) и тази опция да не предполага издаване на бон? Или се предполага друго решение на казуса? Какво е то? 7. В дебатите по темата за „мобилната търговия“ към момента тръгва в посока мобилните търговци да се определят като отделен търговски обект, който може да има касов апарат със или без СУПТО и се търсят решения за: ако имаме издадена касова бележка от мобилен търговец без СУПТО, а в офис трябва да се издаде след това фактура, как да се обхваща от софтуерите (СУПТО), така, че да не тръгва втори касов бон и да не е в противоречие с Наредбата? Да се даде конкретна регламентация на различните варианти, да има единно решение, а не въпрос на индивидуално моментно тълкуване! Да се има предвид и факта, че мобилния търговец може само да събира заявки, да не извършва реални продажби! Ако се ползва софтуер за отразяване на тези заявки, той трябва ли да е СУПТО, поради факта, че част от тези заявки ще станат реални продажби с плащане в брой? Попада ли този казус под обхвата на наредбата? Да не забравяме и чл. 25, където срещаме следната регламентация „(2) При разносна търговия фискалната касова бележка се издава от лицето по чл. 3 и се предава на разносвача, който от своя страна я предоставя на купувача при плащането.“ Следва ли разносната търговия да я разглеждаме като нещо различно от Мобилната? В много от реалните практики не са в такъв чист вид. Ако съблюдаваме чл. 25, ал 2 означава, че разносвача не следва да има право да носи в себе си ФУ и се предполага издаване на касов бон без да има предпоставки за това, защото може и да не се получи плащане. Тогава какво следва – сторно и след два дни при плащане нов касов бон? Но това дали отговаря на заложената концепция за сторно бон според Наредбата – нямаме операторска грешка, нямаме намаление на данъчната основа, нямаме връщане?

Неизяснени въпроси и казуси - Част 3/36. Ако на едно работно място няма СУПТО, не се използва никакъв софтуер за продажби (например регистратура на медицинско заведение), има касов апарат и съответно се издават касови бонове, но се фактуира на друго работно място (офис-счетоводство), където се ползва софтуер за целите на издаване на фактурите, който може и да е СУПТО и да е вързан също с касов апарат. 6.1. Ако е СУПТО, съобразно изискванията при издаване на фактура с плащане в брой и връзка с касов апарат отново следва да се издаде бон, а такъв вече има издаден! Би ли било нарушение, ако се отбележи плащане в брой, в друг обект(място) и тази опция да не предполага издаване на бон? Или се предполага друго решение на казуса? Какво е то? 7. В дебатите по темата за „мобилната търговия“ към момента тръгва в посока мобилните търговци да се определят като отделен търговски обект, който може да има касов апарат със или без СУПТО и се търсят решения за: ако имаме издадена касова бележка от мобилен търговец без СУПТО, а в офис трябва да се издаде след това фактура, как да се обхваща от софтуерите (СУПТО), така, че да не тръгва втори касов бон и да не е в противоречие с Наредбата? Да се даде конкретна регламентация на различните варианти, да има единно решение, а не въпрос на индивидуално моментно тълкуване! Да се има предвид и факта, че мобилния търговец може само да събира заявки, да не извършва реални продажби! Ако се ползва софтуер за отразяване на тези заявки, той трябва ли да е СУПТО, поради факта, че част от тези заявки ще станат реални продажби с плащане в брой? Попада ли този казус под обхвата на наредбата? Да не забравяме и чл. 25, където срещаме следната регламентация „(2) При разносна търговия фискалната касова бележка се издава от лицето по чл. 3 и се предава на разносвача, който от своя страна я предоставя на купувача при плащането.“ Следва ли разносната търговия да я разглеждаме като нещо различно от Мобилната? В много от реалните практики не са в такъв чист вид. Ако съблюдаваме чл. 25, ал 2 означава, че разносвача не следва да има право да носи в себе си ФУ и се предполага издаване на касов бон без да има предпоставки за това, защото може и да не се получи плащане. Тогава какво следва – сторно и след два дни при плащане нов касов бон? Но това дали отговаря на заложената концепция за сторно бон според Наредбата – нямаме операторска грешка, нямаме намаление на данъчната основа, нямаме връщане?

Неизяснени въпроси и казуси - Част 2/34. По отношение реквизитите на касовия бон и по конкретно „чл. 26 т. 7 (доп. - ДВ, бр. 76 от 2017 г.) наименование на стоката/услугата, код на данъчна група, количество и стойност по видове закупени стоки или услуги;“ – ясно е конкретизиран като реквизит наименованието на стоката/услугата, което предполага касовия бон да съдържа подробна информация за всички артикули/услуги обект на продажбата и в частност редове от документа за продажба (фактурата), ако се използва СУПТО. В чл. 27 (3) е отбелоязано задължение това да се случва само в определени случаи „Задължително се програмират и регистрират с наименование и единична цена като отделни артикули стоките или услугите:1. отнасящи се към данъчна група А;2. с фиксирани цени в нормативен акт;3. представляващи горива, продавани чрез одобрени по смисъла на Закона за измерванията средства за измерване на разход.“4.1. Следва ли това да се разглежда като пояснение, в кои случаи само е нужно да се упоменават подробно артикулите/услугите по редове, а за всички останали да е приложимо издаването на общ бон или бон по групи артикули спрямо продуктовия асортимент на съответния търговски обект – документ за продажба с детайлна информация от софтуер, общ касов бон?4.2. Ако приемем, че винаги трябва да е подобрен фискалния бон, т.е. да съдържа подробна информация за артикулите (услугите), какво следва да се отпечата при частично плащане, предполагащо издаване на бон?4.3. Ако се плаща в следващ момент, различен от получаване на стоката, отново ли трябва да се изброяват всички артикули/услуги след като при получаването им е получен подобрен търговски документ. 5. По отношение на номенклатури Видове операции и Видове плащания от Приложение №29 т.18.9 от Наредбата. Изискванията са:- видове операции (действия) - код, наименование, дата на първоначално конфигуриране в системата, дата на последна промяна, дата на деактивиране;- видове плащания - код, наименование, дата на първоначално конфигуриране в системата, дата на последна промяна, дата на деактивиране;Какво се има предвид под дата на конфигуриране – приема се, че се създават от потребител тези номенклатури ли? Ако са статични, програмно дефинирани и зад всяка стои определена програмна логика, не са свободна номенклатура, която се изгражда от потребител, в този ред няма как да се осигури исканата информация за дата на активиране, промяна, деактивиране. Достатъчна ли би била справка, в която да се вижда списък на съответните номенклатури и пояснение, че не подлежат на потребителско конфигуриране и промяна?

Неизяснени въпроси и казуси - Част 2/34. По отношение реквизитите на касовия бон и по конкретно „чл. 26 т. 7 (доп. - ДВ, бр. 76 от 2017 г.) наименование на стоката/услугата, код на данъчна група, количество и стойност по видове закупени стоки или услуги;“ – ясно е конкретизиран като реквизит наименованието на стоката/услугата, което предполага касовия бон да съдържа подробна информация за всички артикули/услуги обект на продажбата и в частност редове от документа за продажба (фактурата), ако се използва СУПТО. В чл. 27 (3) е отбелоязано задължение това да се случва само в определени случаи „Задължително се програмират и регистрират с наименование и единична цена като отделни артикули стоките или услугите:1. отнасящи се към данъчна група А;2. с фиксирани цени в нормативен акт;3. представляващи горива, продавани чрез одобрени по смисъла на Закона за измерванията средства за измерване на разход.“4.1. Следва ли това да се разглежда като пояснение, в кои случаи само е нужно да се упоменават подробно артикулите/услугите по редове, а за всички останали да е приложимо издаването на общ бон или бон по групи артикули спрямо продуктовия асортимент на съответния търговски обект – документ за продажба с детайлна информация от софтуер, общ касов бон?4.2. Ако приемем, че винаги трябва да е подобрен фискалния бон, т.е. да съдържа подробна информация за артикулите (услугите), какво следва да се отпечата при частично плащане, предполагащо издаване на бон?4.3. Ако се плаща в следващ момент, различен от получаване на стоката, отново ли трябва да се изброяват всички артикули/услуги след като при получаването им е получен подобрен търговски документ. 5. По отношение на номенклатури Видове операции и Видове плащания от Приложение №29 т.18.9 от Наредбата. Изискванията са:- видове операции (действия) - код, наименование, дата на първоначално конфигуриране в системата, дата на последна промяна, дата на деактивиране;- видове плащания - код, наименование, дата на първоначално конфигуриране в системата, дата на последна промяна, дата на деактивиране;Какво се има предвид под дата на конфигуриране – приема се, че се създават от потребител тези номенклатури ли? Ако са статични, програмно дефинирани и зад всяка стои определена програмна логика, не са свободна номенклатура, която се изгражда от потребител, в този ред няма как да се осигури исканата информация за дата на активиране, промяна, деактивиране. Достатъчна ли би била справка, в която да се вижда списък на съответните номенклатури и пояснение, че не подлежат на потребителско конфигуриране и промяна?

Неизяснени въпроси и казуси - Част 1/3 Ние сме разработчик (производител) на бизнес софтуер и в качеството си на такъв зададохме няколко въпроса към НАП в началото на месец декември 2018г., но към момента отговор не сме получили. А именно:

1. Уникален номер на продажбата – Изискването на Приложение №29 т.9 от Наредбата, е „При въвеждане в софтуера на информация за продажба софтуерът генерира уникален номер на продажбата (УНП)...“ 1.1 Този УНП трябва ли да се генерира за продажби, чието плащане ще бъде по банков път? - Необходимо е да се конкретизира в Наредбата, не само като свободно тълкуване/коментар на страницата на НАП. 1.2 Ако приемем, че продажбата започва с поръчка от клиент, този номер още на етап поръчка ли се генерира? 1.3 Ако работното място, което регистрира поръчките от клиенти, не е свързано с фискално устройство, защото пряко не се занимава с реалните експедиции, не издава фискални бонове, номера на по-късен етап ли трябва да се генерира? 1.4. В номера на продажбата (УНП) трябва се съдържа номера на фискално устройство. Ако приемем, че за конкретна продажба, той е генериран от едно работно място, свързано с определено фискално устройство (ФУ), а плащането се извърши в друг момент на друго (свързано с друго ФУ) работно място, то във фискалния бон издаден от второто работно място ще се съдържа в УНП номера на първото фискално устройство. Това счита ли се за несъответствие с Наредбата? - Необходимо е да се конкретизира в Наредбата, не само като свободно тълкуване/коментар на страницата на НАП. 1.5. Издадени са няколко документа за продажба, с генериран УНП, но не са платени. След няколко дни, лицето плаща, като същевременно е необходимо да се издаде фактура за продажбите. Как се процедира: 1) издава се отделна фактура за всяка продажба и съответно отделен бон или 2) издава се обща фактура отново с отделни бонове за всяка продажба с УНП. Това ли са възможните варианти? Може ли да има обща фактура с един касов бон в този случай? 2. Издава се търговски документ в софтуера, плащането по който ще бъде в брой, но в по-късен момент. Ще бъде ли в разрез с изискванията на Наредбата, ако в софтуера има търговски документи за продажба, по които все още няма плащане, съответно фискален бон, няма и фактура (или отчет за извършени продажби) към момента на издаване на търговския документ? Ако да – как ще бъде правилно да се процедира в този случай? Продажбите на физически лица не предполагат издаване на фактура, а ако не са платени няма да имат фискален бон. 3. Според чл. 52 (2) т.3 от Наредбата се въвежда изискване за подаване на „изпълним файл“. Бихме искали подробни разяснения относно предназначението му и конкретизиране на това кои точно държавни органи и как ще го използват? 3.1. Не се ли при покрива функцията на този файл с т. нар. „одиторски профил“ в софтуера, от който пак следва да има достъп до записаната в базата информация? 3.2. В електронната услуга в уеб-страницата НАП за подаване на Декларация за съответствие и информация за софтуер за управление на продажбите в търговски обект, в част V, е посочено, че се изисква предоставянето на „Инструмент с отворен код“. За такъв инструмент в Наредбата не се споменава никъде. Това са две различни хипотези от гледна точка на интелектуалната собственост на програмните продукти. а. Защо има такова разминаване с Наредбата? б. Какво конкретно е изискването?

Невъзможни за изпълнение условия за електронните магазини
Приемането електронния магазин да бъде търговски обект и да се изисква издаване на касов бон за всяка поръчка (ако е без ППП или по банков път) е неприемливо и невъзможно за изпълнение. Ще дам само примери:- Уеб дизайнери, работят по няколко седмици, дори месеци върху плъгин/тема/друго към CMS платформа. След това я продават чрез сайта си на българския и международния пазар или чрез маркетплейса на CMS платформата. Там плащането е с кредитна/дебитна карта чрез посредник. Според Наредбата ТРЯБВА ДА ПОДДЪРЖАТ касов апарат и да издават сума ти документи ежедневно, когато получават пари РЕАЛНО на няколко седмици веднъж.- Онлайн обучения - записани предварително, продават се на българския и международния пазар, могат да имат един клиент на седмица, понякога и по-рядко, който плаща с карта чрез посредник. Но ТРЯБВА ДА ПОДДЪРЖАТ касов апарат и да издават сума ти документи ежедневно.- Дигитални творби - музикални, литературни, картини и т.н. - без склад, продават се на българския и международния пазар, съответно се плаща с кредитна/дебитна карта чрез посредник, могат да имат един клиент на ден, но може и да е един на месец. Но ТРЯБВА да поддържат касов апарат и ежедневно да ... И още... и още специфични за електронната търговия случаи. Ограничавате българските търговци и производители да продават извън страната с изискването за ФУ при плащания, приети с карта, дори когато са чрез посредник! И не само това. Силно ограничаващи са изискванията да има СУПТО за електронните магазини. Неприемливо е само одобрените БЪЛГАРСКИ СУПТО за ел. магазини да бъдат законни. В света има популярни платформи за онлайн магазини, които се използват от милиони потребители! OpenCart, WooCommerce на WordPress, вариантите за Joomla/Drupal/Magento, Shopify, и още много, много, НЯМА как да се регистрират по вашите изисквания като СУПТО. Това, което Наредба 18 постига в областта на електронния бизнес, е всъщност монополизиране на пазара за софтуер за ел. магазини и невъзможност за българския бизнес да избере международно признати платформи за магазина си. Не ограничавайте, а подобрявайте и улеснявайте условията за бизнеса. Така приходите дългосрочно ще бъдат повече и по-стабилни.

Удължаване на срока за регистрация
Здравейте. Може ли като начало да се удължи срокът за регистрация на онлайн магазините, докато се намери някакво задоволително решение, защото в момента каквото и да се направи, ще е безсмислено, тъй като немалка част от онлайн търговците са решили да не се регистрират и да минат изцяло на ППП, за да избегнат глупостите, които се изискват от тях според наредбата?

Продължение 4На фона на неработещите сървъри и изявления, че 56 000 ФУ (56 000 x 200 = 11 200 000 лв. без софтуер и СИМ карта) трябва да бъдат подменени/преработени отново, финансова тежест, която няма да се поеме нито от НАП, нито от Минфин, на фона на диалога с НАП провеждан през март 2019, а именно: „Накратко за срещата в НАП :40 минути се обсъжда СУПТО ли са Amazon, eBay и другите чужди маркетплейси Решение : НАП ще мисли Но всички които търгуват там ЗАДЪЛЖИТЕЛНО трябва да се регистрират по 33 до 29.03 И малко вече регистриран open source като СУПТО, оказа се че не е open source, а SaaS Да сме предложили решение и да сме позитивни по темата Касов бон за vPOS ? И малко резон, но не можело да се разделят плащанията с карта физически и виртуално. Ще мислят по темата, ама нямало да е до края на месец Плащания през платежни системи и касов бон ? Те са два вида, сложно е, ще мислим Истинска електронна бележка ? Засега ползвайте електрическата, а след време ще мислим. Ама със сървърите е сложно “смятам, че специалистите, които са писали Наредба Н-18 трябва да бъдат отстранени незабавно, както и ръководителите им. Незабавно да се пристъпи към преработка на цялата Наредба Н-18 в сътрудничество с истински специалисти (ИТ, прависти, икономисти, данъчни), както и с участието на заинтересованите страни, да се зададат недвусмислени и ясни тълкувателни понятия, да се прецизират понятията СУПТО и ТО и НАП да излезе с примерен списък на софтуерите, които следва да се третират като СУПТО, да се направи оценка на въздействието. Процеси по фискализация текат не само в България, а в цяла Европа. Има достатъчно примери, които бихме могли и ние да ползваме. Нека бъдат проучени практиките на други държави. Ако нещата бъдат оставени както са в момента (само отлагане на срока), е възможно да се случи така, щото следващият, който да трябва да си подаве оставката към края на годината, да е някой министър. НАП трябва да бързат изключително много, не може да пишат Наредба от март до август и да оставят един месец за имплементация на целия български бизнес. Бизнесът е наясно, че фискализацията е както необходима, така и неизбежна. Бизнесът не е против борбата със сивата икономика, а точно обратното - сивата икономика създава нелоялна конкуренция за всеки предприемач, а в дългосрочен план е вредна, както за бизнеса, така и за икономиката и обществото като цяло. С уважение,

Продължение ЗВ 21 век, в условия на цифровизация, фискализация, електронно гласуване, електронни правителства и прочие, Наредба Н-18 е фактически абсурд. Практически е невъзможно всички възможни софтуери (open source, GNU, чуждестранен) да бъдат регистрирани и одобрени от НАП – Б-я. Няма чуждестранна фирма, която да даде достъп до proprietary source code на чужда държава по искания от НАП начин. Считам, че НАП, като представител на фиска, нито има необходимия капацитет и възможност да следи (ИТ специалисти, брой хора и т.н.), нито е нормално да ѝ се вменяват функции на софтуерен регулатор или контролър на софтуер.

Интересно как би протекла проверка на НАП по Наредба Н-18 – изземване на компютри, таблети, телефони в ТО с цел преглед на инсталираните програми и техните функционалности, за да не се окаже, че на тях има софтуер, който би могъл да се квалифицира като СУПТО, но не е регистриран в списъка на НАП и въпреки това се ползва? А как ще се установява дали в регистриран в НАП софтуер на се направени промени по кода, ако промените не са заявени, описани и одобрени? Или където има фискално устройство, най-добре да няма никаква компютърна техника? Че НАП дори в момента не се справя да контролира системни всеизвестни нарушители в собствения си ресор, а именно данъчното облагане ... Женският пазар в София, например. Също бих искал да добавя, че в противоречие със законодателството се създава презумпция за виновност на търговеца, който започва да търпи изпълнителни административни действия срещу себе си по силата на прекомерни правомощия дадени на органите на НАП без доказана виновност потвърдена от съда, като му се вменява задължението да доказва, че не е бил в нарушение по съдебен ред ползвайки софтуер несвързан с ФУ в ТО, въпреки че, както знаем, отрицателни твърдения в съда не се доказват, а доказателствената тежест следва да е за ответника. Изпълнителни административни действия не би следвало да бъдат налагани и за безвиновно неизпълнение - не е редно търговец да бъде запечатан и да му бъде наложена глоба например при проблем на сървърите на НАП, проблем със софтуера на официален одобрен доставчик от НАП преминал през процедурата по одобрение на института по Метрология и т.н. и да бъде длъжен да обжалва по съдебен ред. Това създава условия за произвол и корупция. Търговецът би трябвало да има право да претендира щети и пропуснати ползи, ако санкция му бъде наложена неправомерно и това да става по облекчена процедура. В момента, ако апаратът е неизправен или НАП има проблем със сървърите, един обект би бил запечатан и би му била наложена глоба като му се вменява да доказва през съда, че мерките са наложени неправомерно - това е правен абсурд служещ за репресия над бизнеса, а уверенията на представителите и органите в медиите, не могат да служат за правна гаранция, че това няма да се прави в практиката и не са достатъчни. Подобни хипотези би трябвало да бъдат включени в самата Наредба и свързано със законодателство. Нека НАП включи варианти, които позволяват на търговците да разбират незабавно, че нямат връзка със сървърите на НАП и по каква причина (кодове за грешка и т.н.), да се създаде канал за комуникация, така че да може да се реагира незабавно. Да се създадат глоби за всички останали участници в процеса, включително НАП, ако сървърите ѝ не позволяват спазване на задълженията на търговците, и в тези случаи финансовата тежест да не бъде за сметка на търговеца. НАП да оцени ефектите от вземаните решения като се консултира със специалисти и проведе необходимите проучвания и тестове, които не са били проведени досега, защото в сегашния вид на Наредба Н-18, тя единствено ще доведе до превръщане на бизнеса в неконкурентоспособен спрямо този на съседни държави, отлив на бизнес от Б-я към Румъния, Естония и т.н., преливане на пари от бизнеса към

Продължение 2НАП да си оправи приложението в Google Play за сканиране на касови бележки, защото то не работи с всички версии на android. Разберете, че целта, предметът и основанието за съществуването на един бизнес не е обслужването на фиска по същността си, а създаване на блага за хора, които имат нужда от тях и биха платили за тях и ако фискът желае да получава полагаемата му се част, той трябва да позволява на бизнеса да функционира, а не да го ограничава прекомерно. В този смисъл бизнесът използва софтуер, който да служи и да подпомага бизнес целите му и не следва държавата да му налага „избор“ да ползва 1 от 20 одобрени софтуера за сметка на милионите софтуери по света. В момента одобрен софтуер за е-магазин на сайта на НАП няма. Няма и не могат да бъдат включени open source решения. Освен това сте създали Single Point of Failure, което е проблем не само на бизнеса, икономиката, а и на държавната сигурност. Както се доказа преди няколко дни системата не притежава необходимата инфраструктура, която да осигурява сигурността и търговците основателно се съмняват в способността на НАП да защитава адекватно огромното количество чувствителни данни (лични данни, търговски тайни, авторски права и прочие). Доказа се, че системата не би била способна да издържи на DDOS атака например и лесно може да бъде срината - единственото хубаво е, че това се случва сега, когато щетите са малки, така че счетете това за тест на системата и вземете мерки. За да не паднат в съда въз основа на хипотези като свръх регуляция, противоречие със законодателството на Б-я и ЕС, ограничаване на принципа на свободната търговия и т.н., разберете, че информацията, която НАП получава трябва да се ограничи до нужната на фиска - всяка друга информация, напр. достъп до сурс код в реално време на proprietary software, достъп до платформи и софтуери е меко казано неуместна - НАП не може и не трябва да се превръща в регулатор на софтуер, контрольор на софтуера използван от фирмите, надзорител на информационната структура на фирмите, одобряващ орган по софтуера и да се намесва в бизнес модела на фирмите, като ги принуждава да го изменят генерално. Нито да създава изкуствено бизнес за производителите на ФУ или на определени софтуерни фирми на българския пазар или на З-те мобилни оператора, чито софтуер бизнесът бива принуждан да ползва, независимо дали този софтуер му е необходим по простата причина, че не му се дава алтернативна възможност – това е изкуствено създаване на бизнес и елиминиране на участници от пазара чрез административни процедури. По-големият проблем е, че българските софтуерни компании не могат да заместят решението, които в момента се ползват от бизнеса.

Продължение Физическо фискално устройство е технологично решение, несъобразено с електронната търговия, която е 24/7. Тъй като API обаче не би било възможно в момента и веднага, вариант е хората да ползват физическо ФУ с някакво лицензирано СУПТО, като допълнителните („дублиращи“) електронни платформи - сайтове, маркетплейси, управляващи програми с отворен код и други да не се нуждаят от „лиценз“ за СУПТО и да могат да се ползват паралелно. Това е по подобие на начина, по който счетоводните софтуери оперират в момента паралелно с други управляващи софтуери. Нека не се стига до абсурди от типа - не можеш да си носиш телефона в ТО, защото той има ОС, потенциално софтуер, който може да се счете за СУПТО или да се очаква, че Майкрософт или всеки отделен търговец ще регистрира използването на всеки excel поотделно като СУПТО пред НАП - Б-я (все пак във всеки excel може да има различни макроси, а при всеки автоматичен ъпдейт на Windows да се декларира ползване на нова версия). Картовите и финтех плащанията не трябва да се считат за плащане в брой. Те са проследими банкови плащания. НАП може да разграничи плащанията с карта на POS на 2 вида: CP - Card Present (примерно физически ПОС в магазин или ресторант) и CNP - Card Not Present (примерно виртуален ПОС на електронен магазин). Те са разделени от самото създаване на картовия онлайн бизнес. За CP могат да останат в сила текущите изисквания, т.е. да са приравнени към плащане в брой и да се изисква издаване на физически касов бон, съответно всички свързани с това последствия на Наредба Н-18, включително СУПТО. За CNP транзакциите да се приравнят към плащания по банков път, търговците да си регистрират vPOS оператора (примерно Paysera, PayPal, Borica и т.н...) и НАП да получи достъп до извлеченията и съответно постъпленията от извлечението по сметката, предоставено от банката или лицензиирани финансови институции за електронни пари. Да има възможност за електронен бон издаван софтуерно (генериран в електронен вид, да се предоставя на електронен адрес на получателя, без да се издава хартиен) и физически бон издаван от физическо устройство ФУ – всеки от тях еднакво валиден.

Тотална преработка на Н-18 и нова наредба за е-търговията Регулацията на e-commerce трябва да се обособи в отделна Наредба, която да отчита спецификите на тази търговия. Регистърът на е-магазините да остане в качеството на публичен регистър (той спокойно може да се води и от ТР към АВ, ако имат технически капацитет след срива през август м.г.), информацията, която е нормално да се иска: фирмено наименование, ЕИК, домейн, платформа (Magento, Esty, custom solution и т.н., евентуално посочване на вид – open source, GNU, proprietary software и т.н.) + ново подаване на информация при смяна на домейна или платформата. Ако НАП иска свързване на софтуера в реално време, това трябва да става през application program interface (API). За електронните магазини да се дефинира ясно момента на извършване на продажба, отчитайки спецификите на е-търговията. Поръчка, откриване на продажба и приключването ѝ могат да бъдат/са различни моменти във времето.

АНАЛИЗ НАРЕДБА 18 НА МФ ОТ 28.09.2019 - продължение4.Поради необятността на решенията, изградени на изискването на пазара към бизнес софтуера, наредбата е в невъзможност да регулира всички процеси, обхванати във функционалността на СУПТО. Прости примери:-авансови плащания в брой;-трактуването на продажби от други търговски обекти, обобщени по определени критерии, съхраняващи се в интегрираната софтуерна система;-трактуването на продажби от други търговски обекти, въведени ръчно в интегрираната софтуерна система;-невъзможност за водене на търговската отчетност по продажбите и плащанията по клиенти в следствие на чл. 40 (5) (Нова- ДВ, бр.80 от 2018 г.) При възстановяване работата на ФУ лицето по чл.3 е длъжно да предаде чрез ФУ към НАП сумарния оборот, натрупан при работа с касови бележки от кочан. Натрупаният оборот се предава чрез издаване на фискален бон, съдържащ сумарния оборот от продажбите по съответните групи от издадените касови бележки от кочан.5.Претрупването от взаимосвързани изисквания към технологичния процес на извършване на „продажба“ може да доведе до спиране на този процес. Когато един търговски обект е дигитализирал дейността си, преминаване на ръчно издаване на документи за продажби е реално временно затваряне на този обект. Законите трябва да са насочени към стимулиране ефективността на икономиката, а в случая е разработен отежняващ механизъм;6.Претрупаността от санкции води до нежелание при изпълнението на изискванията на наредбата. Пример:-производителят на СУПТО декларира, че е защитил информацията от външна намеса. Установява, че въпреки защитата, данните са манипулирани. Докладва факта пред НАП. НАП санкционира търговеца нарушил по показанията на производителя на СУПТО, но санкционира и производителя на СУПТО за неверни данни в декларацията, поради пълната липса в наредбата за критерии за защита на информацията...7.Част от формулираните изисквания към търговеца и разработчика на СУПТО са с неконкретен характер и трактовката им е субективна (на НАП). Примери:-Чл. 52д. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 01.12.2018 г.) (1) Производителите/разпространителите са длъжни да оказват съдействие на органите по приходите за достъп, четене и експорт в четим вид на информация от реална и/или архивна база данни на разработвания/разпространявания от тях софтуер, включително на обектите в базата данни.-Чл. 52к. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2018 г.) (1) Лицата по чл. 118, ал. 18 от ЗДДС са отговорни за целостта и интегритета на информацията, съдържаща се в базата данни на софтуера (текуща база данни и архивни копия на базата данни), както и за съхранението ? в сроковете по чл. 38, ал. 1 от ДОПК, независимо от нейното местонахождение.-Приложение 29: т.4. Софтуерът съдържа вградена при разработването му защита от промяна или добавяне, без оторизация от производителя/разпространителя, на външни модули, позволяващи промяна на функционалността на софтуера с цел заобикаляне на изискванията, посочени в настоящото приложение.-Приложение 29: т.13. Софтуерът трябва да има надеждна защита от преднамерено или случайно изтриване или промяна на вече записани данни за приключени продажби:8.Декларацията, подавана от търговеца за версия на СУПТО и технически параметри е некоректно. Декларира се информация, за която деклараторът е компетентен.

АНАЛИЗ НАРЕДБА 18 НА МФ ОТ 28.09.2019

Създателите на наредбата са си поставили цел чрез свързване на фискално устройство с използвания в търговските обекти бизнес софтуер, да пресекат укриването на данъци: акциз, ддс, дп, дивидент. Този подход има следните недостатъци:

1. Не обхваща търговските обекти, които са обявили, че не работят с плащания в брой;
2. Има само пожелателен контрол при търговията на едро, там повечето продажби стават извън търговския обект: разнос, екс ван. Преобладават плащанията с тип „отложено“. Член 25 за пускане на фискален бон преди доставката на стоката/услугата при търговията на едро е конфликтен.

Няма никакви гаранции, че този фискален бон ще бъде платен при доставката. Възникват проблеми за съхраняването му до момента на плащане. При търговията на едро носителя на данъка не е реално касовия бон, а данъчната фактура!

3. При настоящето дигитално ниво на търговския обект, опита да забрани печата на документи „продажби“ извън регламентираното в наредбата, от една страна е „врата в полето“, а от друга затормозява търговския процес:

- 3.1. Забрана да се използва служебния бон за печат от ФУ на търговски документи. Но наредбата не забранява печат на търговски документи от нефискалини печатащи устройства.
- 3.2. Служебният бон е важен помошен документ и средство за комуникация в бизнеса на едро, съдържащ допълнителна информация, партиди, баркодове и други реквизити, за които фискалният бон не притежава функционалност или наредбата не позволява да има такива. При мобилна търговия агентът трябва да се окомплектова и с нефискален принтер.
- 3.3. Трактуването на заявка(поръчка) като неразделна част от „продажба“:
- 3.3.1. Ако се сложи уникатен номер на заявката(поръчката), се влиза в многовариантни и сложни казуси, които в повечето случаи нямат решение в наредбата:-анулиране на заявка(поръчка);-корекция на заявка(поръчка) при изпълнението и;-обобщаване на няколко заявки в една продажба;-кой документ се отразява в справката по продажбите, заявката(поръчката) или реалната продажба?-ще се използва ли сторно документ, свързан с заявка(поръчка)?
- 3.3.2. Търговските агенти, обикалящи клиентите си с цел събиране на заявки(поръчки), трябва да носят ФУ, въпреки че реално не извършват продажби и разплащания в брой?

Премахнете банковите карти от плащанията, изискващи издаването на фискален бон

Премахнете изискването за плащане с банкови дебитни и кредитни карти да се издават фискални бонусе, поне за онлайн търговията със стоки и услуги. Заради него не може да се използва Ипей за разплащане по интернет сайтовете, защото чрез Ипей може да се плаща и с банкови карти. Срамота е в 21-ви век да не можем да ползваме електронно разплащане, а да ползваме скъпи и бавни банкови преводи. Това засяга особено електронните магазини за услуги. Още повече, че при получаване на плащания чрез Ипей няма как да се укрие плащане. За какво са тези изисквания? За тормоз?

ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ ПРИ ИЗГРАЖДАНЕ НА НАРЕДБА 18

Има цел - събиране на дължимите данъци

Как да се постигне:

- Чрез нормотворчество, градено на принципите:-опростеност и конкретност на изискванията-практичност на контрола-стимулиране на светлия бизнес
- Нито един от тези принципи не е използван за основа на Наредба Н18
- Основата в момента е сложност, претрупаност, некомплектованост, тоталитарност, и някъде е загубена даже крайната цел. Вратички много за "играчите", терор върху светлия бизнес...

Наредба 18 - дежа вю: държавно подпомагане! Уважаеми госпожи и господа, дата 31.03.2012 (две хиляди и дванадесета) беше паметна с това, че задължително трябваше да бъдат подменени касови апарати, „за да може да се осъществява връзка с НАП чрез вграден данъчен терминал“. Тази година е била паметна и за производителите на касови апарати, тъй като освен „таксата“, която събират заради законово заложено задължение (срещу което не предоставят НИКАКВА услуга, т.е. благодарение на държавата си осигуряват вид ДАНЪК за частните си фирми), така и за някои мобилни оператори, на които чрез тези промени им беше осигурено увеличение на клиентската маса с над 300000 нови договора с годишна такса (за да се изпратят няколко пакета с данни веднъж МЕСЕЧНО, както се оказа). Не повдигам въпроса, дали такава лобистка промяна е донесла тогава някому комисиони, а само това, че възможността за интернет връзка е ограничена само до мобилна такава, но не и WiFi или LAN (т.е. без да се плаща ежегодно такса за SIM карта от ВСИЧКИ притежатели на касови апарати, да могат да се свързват чрез вече налична интернет връзка в офиса). В мотивите за промени и ефектите върху бизнеса тези две „такси“ взети ли са предвид? Моля, това изчисление (броят касови апарати по средната годишна „такса“ за мобилна връзка ВСЯКА ГОДИНА) да бъде добавено като РАЗХОД за бизнеса причинен от Наредба 18, както и защо не е взето предвид и новите промени отново не са въвели възможност за разширение на възможността за интернет връзка. Поради никаква причина през 2019 година, се оказва че тази „връзка с НАП чрез вграден данъчен терминал“ не е достатъчна. Във връзка с това са следните въпроси за размисъл към авторите на дискутирания текст: - в Наредба 18 е предвидено изключение за неиздаване на касови бележки за определени селища по дадена дефиниция, но не е предвидено такова за места, до които няма мобилна интернет връзка; - не са предвидени ситуации на заглушаване на мобилен сигнал – устройства за заглушаване са лесно достъпни, някои индивиди и в момента използват такива, за да не бъдат елиминирани дистанционно и причиняват постоянна загуба на сигнал даже в обществени ОФИС СГРАДИ, а след популяризиране на Наредба 18, може да стане практика и за злоупотреби (например включване на такъв заглушител в близост до обект на конкуренция, водещо до спиране на работата). Поставените въпроси тук са относно ДЪРЖАВНО ПОДКРЕПА чрез текстове в закона на две групи доставчици: Първо. Така или иначе новите поправки към Наредба 18 налагат препограмиране на ВЕЧЕ ЗАКУПЕНИТЕ НОВИ касови апарати, авторите няма да бъдат охулени, ако в тези нови промени на промените добавят и възможност за касовите апарати за друг вид връзка, освен мобилна; в противен случай три доставчика на мобилна интернет връзка са ОБЛАГОДЕТЕЛСТВАНИ за сметка на всички останали интернет доставчици. Да се има предвид, че Договорът за създаване на Европейската общност принципно забранява държавните помощи (така че дадени предприятия, които получават държавна подкрепа, да придобиват неоправдано предимство пред конкурентите си). Второ. Така наречената „годишна такса“ на производителите, срещу която не се предоставя никаква услуга, следва да бъде ПРЕМАХНАТА. Производителите предлагат първо гаранционна поддръжка (калкулирана в цената на нов касов апарат), а след изтичане – поправката на всяка повреда се заплаща допълнително от търговците. С уважение.

Хр
Ст

Предложение за оправдяване на Приложение № 33 към чл. 52м, ал. 1 Предложение за оправдяване на Приложение № 33 към чл. 52м, ал. 1 "Информация, подавана от лицата по чл. 52м, ал. 1, извършващи продажби на стоки/услуги чрез електронен магазин" Предложение 1 Точки 1 и 2 да отпаднат, защото данните се повтарят в 4.1, когато се продава чрез онлайн платформа и в 4.2, когато се продава чрез собствен/нает електронен магазин. Предложение 2 Точка 3, буква "а" за ЮЛ и ЕТ да остане за попълване само наименование и ЕИК. Точка 3, буква "б" за ФЛ да остане за попълване само Име и ЕГН Предложение 3 Точка 4.2.1. буква "А" За ЮЛ и ЕТ да остане за попълване само наименование и ЕИК. За ФЛ да остане за попълване само Име и ЕГН Предложение 4 Точка 4.2.2. буква "ii", Б "информация за доставчика на хостинг услугата", буква "а" За ЮЛ и ЕТ да остане за попълване само наименование и ЕИК. За ФЛ да остане за попълване само Име и ЕГН Мотив: Основен мотив за оправдяване на формата на Приложение № 33 е намаляване на административната тежест за бизнеса. Предложението ни е, информация, която вече е подадена в НАП, Търговски регистър, БУЛСТАТ или друг регистър или е публична по закон, да не следва да се подава за пореден път и с Приложение № 33. Изтъкваме, че е особено обременително да се иска от задълженото лице да следи например ежедневно дали негов доставчик по т. 4.2.2 има промяна в статуса на регистрация по ЗДДС или не, дали има промяна в телефоните, имейлите и адресите, за да подава в НАП ново Приложение № 33 в 7-дневен срок. Това са публични данни и не може да е ангажимент на задълженото лице да снабдява НАП с тях.

Наредба 18 - една точка за срив
Уважаеми госпожи и господа, датата 05.03.2019 би трябвало да запишете като отличен показател за един основен проблем, който Министерство на финансите създава, а именно: СЕРИОЗЕН ПРОБЛЕМ ЗА НАЦИОНАЛНАТА СИГУРНОСТ. С тази Наредба 18 и дизайнът на системата, сте реализирали успешно SPoF (Single Point of Failure), а на български – ЕДНА ТОЧКА ЗА СРИВ за почти целия български бизнес, в противоречие с едно основно правило при проектиране на софтуер и системи за комуникация. 1. Протоколите за комуникация със сървъра(ите) на НАП не са държавна тайна 2. Несериозно е да се смята, че такава комуникация задължително ще се извършва само от стандартен касов апарат, без променен софтуер 3. С подходящо устройство (едно или повече) вероятно може да се предизвика срив (от хакери или враждебно настроена държава), така че да бъде спрян ЦЕЛИЯТ оборот и възможност за плащания в брой, а и онлайн - след безумното тълкуване на НАП, че за каквото и да е плащания онлайн „с карта“ (които при ревизия без проблем могат да се проследяват и без издаване на бонове, било то хартиени или електронни) трябва да се издава фискален бон през 2019 година. 4. Възможността за горното е оправданието от отговорни държавни лица, че сривът на 05.03.2019 е причинен само от 240000 заявки. Обикновено една DDoS атака предизвиква в порядки повече заявки и очевидно системата в сегашният вид няма защита. Почти цялата наредба е написана както се пише художествен разказ, без да се помисли и осмисли по какъв начин всеки текст от нея повлиява бизнес отношенията между бизнеса и клиентите. Същото важи и за последните промени на променената Наредба (илюстрация – иновативното създаване на ЕЛЕКТРОННИ касови бележки чрез ФИЗИЧЕСКИ касов апарат). Чак след като се публикува един текст и се получат отзиви, вероятно авторите казват по български едно „опаааа“ и се започва умуване как набързо да се поправи стореното. Проблемът е че един опит за поправка, предизвиква два нови проблема (пример – последните предложения за промени на промените), а причината за това е напълно некомпетентното (поради очевидно непознаване на бизнес отношенията в държавата) творчество на авторите на този и миналия проект на Наредба 18 в самата и основа – тя е изградена единствено с мисълта, че всеки бизнес модел е подобен на малък магазин с касов апарат. Все още не е късно да се признае от авторите, че сътвореното е далеч от наредба, която би изсветлила укривани до момента приходи, а напротив – единствено създава излишни затруднения за бизнеса, който и до момента е отчитал всички свои продажби. Личи си, че организациите, изразяващи официални становища, го правят учтиво, само защото така е прието в комуникацията с държавни органи, но ако можеха да говорят свободно, биха характеризирали Наредба Н-18 като абсолютно вредна и че мястото и е в коша. А Министър Н-18 и екипа му, трябва да седнат и да пишат всичко от начало, мислейки как да улеснят бизнеса, а не обратното, да го направят КОНКУРЕНТНОСПОСОБЕН спрямо бизнеса в други държави от ЕС, а не да го поставят предварително в неизгодни позиции, чрез данъчни и административни безумия! С уважение.

След последните изменения търговците които НЕ ПОЛЗВАТ СУПТО трябва да сменят касовите си апарати до 31.03.2019. Тези, които ползват - до 30.09.2019. При положение, че критерият кое е СУПТО е неясен, как да определим към коя група спадаме? Пример - търговец, регистриран по ЗДДС ползва онлайн платформа за фактуриране - xxxxxxxxx.bg - печата фактури, но помни и контрагенти, има база данни, регистрира и плащанията. Дали ще може да ползва срока до 30.09? Съгласно мнението на НАП това е СУПТО. А може би не е и една проверка ще доведе до санкция? А ако xxxxxxxxx.bg нямат никакво намерение да направят платформата си СУПТО?

Въпроси по Н-18 изпратени до НАП: Ние сме софтуерни разработчици и доставчици на интегрирано софтуерно решение и сме изпратили към НАП с електронен подпис няколко въпроса и все още нямаме отговор. Просто искаме отговор на поставените въпроси за да можем да си довършим доработките в нашият софтуер по Н-18. Въпросите са следните: В случай, че в един от обектите на дадено юридическото лице се извършват продажби в брой, то следва ли Наредба № Н-18 да се прилага за всички обекти на юридическото лице, или в нейния обхват попада само въпросният обект. Във връзка с въпрос 1: В счетоводството на юридическото лице е генерирана фактура за продажба по банков път. Във въпросния обект (офис) не се извършват продажби в брой и не е регистрирано фискално устройство, което според нашето тълкование означава, че този офис не попада в обхвата на Наредба № Н-18. На следващия ден клиентът отива в друг обект на юридическото лице, в който се осъществяват продажби в брой и има регистрирано ФУ, като желае да заплати фактурата в брой. Какво УНП трябва да се подаде към фискалното устройство, при закриване на продажбата. На 01.04.2019г. юридическото лице започва да работи със софтуер за управление на продажбите, отговарящ на изискванията на Наредба № Н-18. На същата дата клиенти извършват плащания по фактури, издадени преди 31.03.2019, за които в софтуера не са генериирани УНП. Какъв уникален номер на продажбата трябва да се подаде към фискалното устройство при плащане на тези фактури, за да отговорим на изискването на чл.26, ал.1, т.17 от Наредба № Н-18. Юридическо лице има отдалечен офис в друг град, в който има регистрирано СУПТО с име „С1“ и работи локално без връзка към централния офис/Администрация/. В централния офис има регистрирано СУПТО, което е от тип ERP с име „ERP2“. Всеки ден, фактурите издадени в „С1“ трябва да се въвеждан ръчно /или трансферират/ в софтуера „ERP2“ за целите на отчеността и следене на продажбите. Какъв УНП /Уникален Номер на Продажба/ трябва да получат тези фактури? – УНП от „С1“, ново УНП генерирано от „ERP2“ или трябва да са без УНП? Как следва да се отрази предварителното заплащане на стоката в брой – внесен аванс в брой? – трябва ли да се генерира УНП и как се обработва в последствие реалното вземане на стоката и издаването на ФБ? Пример: в деня X е внесен аванс в брой 100lv, в деня Y е взета стока за 80lv.

вой на сирени Дами и господа, това е учебна наредба. Просто проверяваме чувството ви за хумор и издръжливостта на нервите ви. И, разбира се, си правим та*ак с вас.

Поредното разочарование Изменението на Наредбата е поредното разочарование за бизнеса. Особено за малкия и средния бизнес. До кога думата Търговец в България ще се асоциира с нещо лошо? Кога ще се изчистим от комунистическата нагласа, в която всеки, който иска да работи за себе си е заклеймен мошеник? В няколкото интервюта на Министъра на Икономиката ясно си личи нагласата на Господин Министъра към българския бизнесмен като лъжец, търсещ начин да измами системата и ощети държавата. В България има хиляди корекни предприемачи и малки предприятия, които ежедневно търсят начини да бъдат изрядни и да работят в една спокойна бизнес среда. Мислите ли, че с поредната абсурдна корекция на закони и наредби се създава такава среда? Същите тези хиляди предприемачи и търговци вече не търсят начин да са изрядни в България, а начин да преместят бизнеса си в други държави с по- добри и спокойни условия за развитие. Кой ще плаща данъци тук? Големите международни компании, които са на нашия пазар единствено прибират от прихода на българина, без да внасят дължимото в държавната хазна. Да не забравяме от чии средства идват приходите на цялата държавна администрация. Не е ли по- добре да се развиваме и плащаме данъци, отколкото да плащаме глоби и актове и да заличаваме дейност? Както вече попита колегата К.Христов- как точно с изменениета на Наредбата накарахте нелegalния бизнес да стане легален? Онлайн магазини без фирма, която да стои зад тях или други търговци, продаващи в платформи за продажби и сменящи лицето изпращач през два месеца, въртящи обороти много над малките търговци, плащащи редовно данъците си. Как това изменение легализира точно този бизнес? Отново се отрази на легалния бизнес с допълнителни разходи и негативни емоции. Ще се отрази и на всички предстоящи избори.

Кр
То

Приоритетна промяна на член 3 от Наредба 18 Уважаеми госпожи и господа, сега е моментът, да коригирате член 3 от Наредба 18, който е причина за ПРОТИВОРЕЧИВА практика и отговори на НАП поради неправилно поставяни писмени въпроси до НАП. Често търговците (поради незнание) задават въпрос от вида: „Получавам плащания с карта през PayPal (или друг доставчик на платежни услуги), трябва ли да се издава касова бележка?“, на което от НАП има едновременно три вида отговори: „да“, „не“, „не сме компетентни, задайте въпрос към БНБ“. Причината е, че доколкото купувачът извършва плащане с карта, това плащане не е ДИРЕКТНО към търговеца, а към ПОСРЕДНИКА, който от своя страна извършва НАЛИЧЕН ПАРИЧЕН ПРЕВОД към търговеца, в който случай касова бележка НЕ СЛЕДВА да се издава. За да бъде разбрана точно процедурата при онлайн магазин, аналогията с обикновен търговски обект е следната: физически магазин продава физически стоки, клиент влиза, избира стока, ИЗЛИЗА от магазина и влиза в съседен офис на БАНКА, извършва БАНКОВ ПРЕВОД, предоставящи на банката ПАРИ В БРОЙ – въпреки, че самият клиент дава от себе си пари в брой, търговецът не се интересува от това, тъй като ще получи плащане по БАНКОВ път и НЯМА ДА ИЗДАВА касова бележка (след което клиентът може да се върне в магазина и да получи физическата стока). Същото важи и за ВСИЧКИ плащания в онлайн магазин чрез посредник – ДОСТАВЧИК НА ПЛАТЕЖНИ (примери: paypal.com, braintreepayments.com, eray.bg, paysera.com, typos.eu и т.н.). За целите на данъчната администрация, при ревизия от тези доставчици може (а НАП изисква) да се предоставят извлечения, напълно аналогично на банкова институция. Член 3 от Наредба 18 трябва ясно да се промени така, че да указва единствено кога да СЕ ИЗДАВАТ касови бележки (например при предаване на ПАРИ В БРОЙ от клиента ДИРЕКТНО на търговеца). Сегашната формулировка указва кога да НЕ се издават при КРАЕН брой обстоятелства (и следователно да се издават при ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ случаи), което води до смехотворни ситуации и тълкувания, например, да се издава касова бележка на клиент в САЩ, платил чрез PayPal.com на български търговец. Вероятно няма образован гражданин (служител на Министерство на финансите, търговец или обикновен клиент), който да не определи примерът като „безумен“. Проблемът идва от объркващи въпроси, на които от НАП са предоставяни объркващи отговори, водещи от своя страна до съвети от счетоводни фирми към търговците, които обслужват, да изпълняват ненормални за 2019 година практики! Точно затова, приоритетно трябва да се прецизира член 3 от Наредба 18, за да се преодолее противоречивата практика на НАП до момента и да се подобри средата на работа на онлайн магазините.

Процедура за бързо производство при липса на информация в НАП за продажба. Уважаеми дами и господа, Създайте разпоредба, която да регламентира Процедура при която, ако гражданин представи в офис на НАП на хартия или по електронен път чрез системата за сигурно електронно връчване информация и сканирано копие от издаден от търговец бон различен от "фискален бон" и данните от него не са регистрирани в системата на НАП и търговеца не може да представи в срок до 3 (три) работни дни допълнителни данни от своята информационна система, че данните от представения от гражданина бон са фискализирани и изпратени на НАП, то за всеки такъв случай се налага глоба от 1000 (хиляда) лева, а на гражданина се изпращат от НАП 500 (петстотин) лева награда, независимо дали НАП си е събрала глобата по случая. Размерът на глобата е фискиран и се налага за всеки отделен случай независимо от номиналната стойност на представения от гражданина бон (различен от фискален бон).

Създайте преференции за търговци, които не работят с плащане в брой. Уважаеми дами и господа, Създайте норматив и правила с които да разширите обхвата на Закона за намаляване на плащанията в брой и за търговци използващи лицензирания от БНБ виртуален ПОС терминал не изисквайте фискална информация от търговеца, а НАП да си събира необходимите данни от лицензирания от БНБ доставчик на платежни услуги. Ако един електронен магазин използва разплащания само през виртуалния ПОС терминал на лицензиран от БНБ доставчик или чрез наложен платеж на куриерска фирма, освободете го от задължението за касови апарати, придаване на данни в НАП и т.н. и т.н. В тези случаи НАП да се погрижи да си получава информацията за платените суми от лицензирания доставчик на виртуалния ПОС терминал и да извършва пълен контрол върху начините за плащане на електронни магазини.

Защо се погазват разпоредбите на Закона за електронното управление? Уважаеми дами и господа, Когато говорите за електронна търговия спазвайте Закона за електронното управление. Не може да изисквате информация, която е налична в регистрите на първичните администратори на данни. В електронните магазини всички разплащания се извършват по електронен път. Бъдете така добри и си съберете служебно информацията за плащането от доставчиците на платежни услуги. Стига клиентите са обслужвали администрацията в случая - електронните търговци - НАП. Банките събират "безбожни" комисионни за всеки виртуален ПОС терминал от търговците - нека държавата да си събира необходимата информацията от банките, а не да мародерства електронните магазини. В Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги, в нейния чл. 24 се говори за Единна точка за плащания към държавната и общинска администрация, ами разширете обхвата и сложете централен виртуален ПОС терминал и всички които се платят през него да са освободени от допълнителни фискални изисквания, НАП да събира информация за оборотите и плащанията служебно от Държавна агенция "Електронно управление", която изгражда и поддържа Единната точка за заплащания. Господа и дами управляващи, електронната търговия не е като конвенционалната, мислете преди да усложнявате процедурите.

Да се премахне "служебния бон" и да се въведе "междинен бон - не се изисква заплащане" Уважаеми господа, предлагам да отпадне понятието "служебен бон" - това е подвеждащо понятие, видът му е идентичен с фискалния бон и много често търговците въобще не издават фискален бон, а връчват на клиента "служебен бон" и само и единствено ако клиента поиска фискален бон му се издава. Много са малко клиентите, които поискват след предоставен служебен бон - фискален. Предлагам: 1. вместо текста "служебен бон" да се изписва текста "междинен бон - не се изисква заплащане". Това е аналогично на разписките от ПОС устройствата на които пише "не се изисква подпись". Да в началото се искаше полагане и на подпись, но вече това е позабравена практика. 2. Изрично се запише че шрифта за изписане на текста "междинен бон" към шрифта на текста "не се изисква заплащане" е в съотношение "1 към 2". 3. Всякакви други текстове като "финансов бон", " бон за фискализация", "служебен бон", "системен бон, "генериран бон" и всякакви други производни изрично да се забранят за изписване.

Нисък дял на плащанията с карти онлайн в България, спрямо другите страни в ЕСПриложено, изпращам Ви европейско изследване, от което е видно, че България е на последно място по разплащания с карти онлайн. И сега НАП го приравнява с плащане в брой, с което принуждава много онлайн-магазина да го премахнат като възможност. Моля Ви, не съсипвайте онлайн-бизнеса в България! http://www.outofseo.com/wp-content/uploads/2018/09/ecommerce-europa-report-2018.pdf?fbclid=IwAR1RaS6bVJc3WeQGRevWgrsqu3o10ruLVHPcb1eutyXWzbkseosoT_A25w

Пощенски файтони = 19-ти век / Електронни разплащания = 21-ви век Уважаеми дами и господа, С подготвяните промени в Н-18 имате две възможности - едната е да помогнете и тласнете развитието на българската икономика напред в 21-ви век, другата - да я върнете здраво в 20-ти или даже към 19-ти век. За съжаление, към момента втората възможност изглежда далеч по-вероятна. Ще коментирам подготвяните промени в частта им, която засяга електронната търговия. Вероятно никой от експертите, подготвяли промените в наредбата никога досега не е виждал електронен магазин откъм страната на панела му за управление. Електронната търговия се различава много от търговията offline и това не е отразено по никакъв начин в наредбата. Всичко е мислено така, все едно влизате в реален онлайн магазин, взимате продукти, нареждате се на касата и плащате, а данъчните приходи бодро зазвъняват в хазната на момента. Да, ама не! Много от електронните магазини имат сложно изградени връзки с вносители и дистрибутори на продуктите, които са включени в онлайн каталогите им. Това не предполага физическа наличност на продуктите навсякъде и постоянно - 24 часа, 7 дни в седмицата, 365 дни в годината. Всяка направена поръчка в електронен магазин си остава само поръчка до момента на плащане. Възможно е такъв момент изобщо и да не настъпи... Т.е. електронният магазин НЕ Е и не може да бъде търговски обект по начина, по който сте го заложили в наредбата! Съобразете се с реалността, и направете мъдри промени, защото тя няма да се съобрази с вас, ако събркате! Вие някога правили ли сте покупки онлайн? В сега съществуващата реалност на българските онлайн магазини много често се случва първоначалната клиентска поръчка да бъде променена - по едни или други причини. Понякога това става по желание на клиента, понякога поради невъзможност от страна на продавача. Чували ли сте, че клиентите могат и да се откажат от направена поръчка? Голяма част от електронните магазин поне в момента не работят и не могат да работят в реално време, именно защото моментът в който клиента заплаща стоките се отдалечава от момента на заявяване на желанието му. И това е именно по ваша вина, а с предлаганите промени това дори се и задълбочава - те принуждават по-голямата част от търговците да избират заплащане с наложен платеж с ППП... Exo! В 21-ви век сме! Улеснете разплащанията с карти - направете пътна карта за това! Заложете цел - например след 12 или 18 месеца преобладаващият метод за разплащане да бъде с банкови карти, вместо с наложен платеж, пък бил той и ППП! Но, това няма как да се случи, ако продължавате да настоявате за разпечатване на касови бележки при картовите разплащания! Защо са ви тези хартиени касови бележки? Нима месечното банково извлечение на фирмени сметки не е достоверен документ? Заложете мерки, които да направят картовите разплащания по-лесен, по-евтин и по-предпочитан начин за плащане на покупките в интернет, вместо да се стараете да ги затруднявате по всякакъв начин! Задавали ли сте си въпроса защо при пазаруване от български магазини масовият начин за плащане е наложен платеж, а при пазаруване от чужбина - може да бъде само с карта? Очевидно е, че има причина, а отговорът е при вас! Електронният магазин е канал за дистрибуция на продукти, който допълва цялостната търговска стратегия на фирмата. И не е задължително да бъде единствен! С направените предложения в наредбата се нарушава свободната конкуренция на много нива в бизнеса. Промените в наредбата залагат по недопустим начин преимущество на едни оператори на куриерски услуги пред други, само защото предлагат определен начин на разплащане, а другите - не. Има фирми, които са изградили и собствени звена за доставки, с което оптимизират разходите си, но вие с лека ръка ги изхвърляте и разрушавате създадените до момента бизнес процеси, с което облагодетелствате

Регистрация на онлайн магазин
Като изключим всичките безумия свързани с картовите плащания искате също така онлайн магазина да бъде регистриран в списък, който да се съхранява в НАП. Изредили сте един куп подробности, които трябва да се декларират, въпреки че вие имате всичката нужна информация за търговеца. Защо питам аз е тази ненужна бюрокрация. Единство и само домейна на магазини ви върши същата работа и ЕИК на търговеца. След като имате цялата информация за търговеца, това по-скоро е един ненужен разпит в стил соц. Наименование - Еми магазина не е длъжен да има име, защото си има домейн. Вид на продаваните стоки/услуги, линк към всички стоки - Еми стоките може да са хиляди дори стотици хиляди. Толкова ли е трудно влезта на посочения домейн и вижте какво се продава. Търговеца също така си е посочил дейността при регистрация. Що за въпрос е това. Информация за лицето - Еми много ясно това е регистрираното лице в търговския регистър. Седалище и адрес на управление; Еми тази информация я имате също защо ви е отново. Безумията валят едно след друго и на хората вече им е писала ама много и побързайте с промените, защото имам усещането, че ще видите най-големия протест на всички браншови организация в едно. И тези хора ще дойдат да протестират, ама много ядосани повярвайте ми.

Неразбиране на онлайн магазините и плащанията по електронен път.1. Важно е да се направи разлика между виртуален и физически ПОС терминал. Издаването на касова бележка за плащане направено по електронен път, което реално достига търговеца по банков път е прецедент. Такива плащания следва да се третират като банкови плащания и да не се изисква касова бележка за тях, както е в момента с плащанията по банков път.2. Издаване на електронна касова бележка е също толкова безсмислено и е предвидено като алтернатива на физическата бележка, което по скоро цели да оправдае безумието с изискването на фискален документ за плащанията с карта по електронен път.3. Изискването за интеграция с ФУ ще постави малките електронни магазини в безисходица, тъй като не съществува опен сорс софтуер, който да покрива изискванията за връзка с фискално устройство. Това от своя страна ще ги подтикне към най-лесното решение - изнасяне на сайта и регистрация на юридическо лице извън пределите на България, което от своя страна ще ощети страната с техните данъци. Това ще доведе и до привеждане на неравностойно положение за местни и чужди онлайн търговци, тъй като изискването ще важи еднострочно.

Синхронизиране на срокове - 2. Доколкото успях да проследя препратките от параграф към параграф и член, излиза че ползвашите софтуер за управление на продажбите ще си използват старите касови апарати до 30.09.2019, но §73(2) прекратява валидността на удостоверенията на сервизните фирми на 30.06.2019. Получава се така: Имам удостоверение за сервиз на ФУ, клиента има право да го ползва до 30.09.2019, а на мен ми забраняват да го сервизирам след 30.06.2019. Или да се натоваря с още стотина лева, т.к. от БИМ вземат вече такса според броя на устройствата в заявлението и да ми го дадат отново да си го ползвам още три месеца, но вече като ЛИЦЕ, ИЗВЪРШВАЩО и т.н.

Невъзможни за изпълнение промени В параграф 23 на НИД, се предлагат промени във функционалните изисквания към фискалните устройства. Съгласно чл. 12 от Наредбата: Чл. 12. (1) Свидетелството за одобряване се издава за срок 10 години или до промяна в техническите и/или функционалните изисквания към ФУ, произтичащи по силата на закон(...) (2) След изтичане на този срок или при промяна в техническите и/или функционалните изисквания към ФУ устройствата от съответния тип не са от одобрен тип. Т.е. при така предложените текстове и без преходен период, в три дневен срок от обнародването на наредбата в ДВ, на пазара, няма да има устройства от одобрен тип. Същевременно най-ранно изтичащия срок, за групи лица за привеждане на дейността им в съответствие с изискванията на наредбата е 31.03.2019 и тези лица ще бъдат в невъзможност да изпълнят своите задължения.

Моето предложение е този текст да отпадне, тъй като тези изисквания ще натоварят допълнително финансово онези, които добросъвестно не са чакали крайния срок и са си купили или привели ФУ, съгласно съществуващите изисквания. По данни на НАП се касае за 80 хил устройства, към днешна дата - 05.03.2019. По същите причини, предлагам да отпадне текстът на параграф 27, т. 2. Алтернативно нека бъде въведен някакъв преходен период за влизане в сила на тези текстове, като същевременно бъде удължен и срокът за смяна на фискалните устройства, за всички лица. На следващо място не става ясно, как ще се индентифицират лицата, използващи софтуер за управление на продажбите, за които се предлага удължаване на сроковете. Тази неяснота, предполага "дописване" на наредбата с указания, инструкции и прочие, което в никакъв случай не прави предвидим този нормативен акт. Следващото ми предложение е да отпадне архаичното изискване, за полагане на печат, върху различни документи, издавани във връзка с наредбата, така както отпада за производителите на ФУ, в заявлението към БИМ. Друго предложение: да се даде легална дефиниция на сервизно обслужване, на ФУ, за да се внесе яснота, кога лицата извършавщи сервиз, са длъжни да уведомяват НАП или текстът сервизно обслужване от Чл. 496 да отпадне. Да отпадне т. 3 на чл. 47, тъй като поставя в неблагоприятно положение лицата, извършващи сервизно обслужване спрямо производителите, които също извършват сервизно обслужване, а това е предпоставка за изкривяване на конкурентната среда. Да се прецизира разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 7-^г.) наименование на стоката/услугата", до каква степен трябва да е конкретно наименованието. Дали е достатъчно да бъде промишлена стока, козметична услуга, или трябва да е клечки за зъби, съответно коло маска на цели крака. Да отпаднат т. т. 1 и 2 на чл. 27, ал. 1, в практиката не е възможно да се определят предварително цени, а когато е възможно те се променят и това води до затруднения за търговците. Да се отмени чл. 41, който създава административна тежест, при отпаднала необходимост.

Относно онлайн магазините и СУПТОИзвинявайте, но няма никаква логика ако аз издавам касовата бележка, да се предполага, че използвам СУПТО, а ако използвам услугите на ЛПП същият магазин, изграден на същата платформа, да не е СУПТО. Защо просто не приемете, че сте направили грешка в тази част? И в момента фискалното устройство е свързано с НАП. Добре, ще го подменим, за да печата QR кодове, понеже е много важно (и сигурно много ще улесни ползвашите Нокия с фенерче да си проверяват bona), но останалите изисквания какво целят? Изглежда изхождате изначално от презумцията, че българският търговец задължително работи в сиво-черния спектър и като цяло е безчестен тип, криещ доходи и стремящ се да не плаща данъци. И това, което правите в момента, само ще го накара наистина да търси алтернативи поради пълната невъзможност да отговори на изискванията ви. Ами аз може да не искам да работя с наложен платеж. Може клиентът да ми е дал поръчката си по телефона и да мине през нас, за да му дам поръчания артикул. Ще му разпечатам касов бон, и фактура ще му издам, всички ще са щастливи. Как и на кого му хрумна опцията онлайн магазинът да бълва касов бон в момента на поръчката? Нямате ли специалист, който да прави разлика между поръчка и покупка? Ами ние работим със специфични артикули, които често пъти изискват допълнителни дни за доставка. В такива случаи уведомяваме клиента и чак след като се съгласи, обработваме поръчката. После, как си го представяте чисто физически това фискално устройство, което ще печата електронни бележки? Което да може да се интегрира към всички възможни действащи версии на всички възможни действащи open source софтуери за онлайн магазини? И то пак в реално време. Съзнавате ли, че това ще изисква денонощно работещ компютър, към който да е вързано това ФУ, онлайн магазинът да е зареден денонощно на него, в единствения активен прозорец, никога да не се разлогва... Ами дропшипингът? Наясно ли сте, че онлайн търговецът може да управлява магазина си през смартфона си? Сега какво, касов апарат ли да му върже? Хора, в коя държава сте го видели това чудо, което го искате, извинете? Хайде, приемете най-сетне, че включването на онлайн магазините в тази наредба беше чисто човешка грешка и да спрем с тези нерви. В момента е пълен хаос, никой не знае какво да прави, генерирахте забележителна бъркотия. Нека фискалните устройства да са още по-свързани с НАП отпреди (в смисъл с всичката тая галимация с QR кодовете и прочее), но недейте да искате неизпълними, да не кажа направо глупави неща. И ако може, нека разни чичковци да спрат да обикалят медиите и да каканижат в хор какви сме разбойници, защото това вече не се трае. Разбойници не сме, неудобно ми е пред хората тук да напиша вие какви сте точно. И на вас би трябвало да ви е неудобно от глупостите, които натворихте.

Картови плащания Картовите плащането чрез ПОС терминал и картовата интеграция с количка са две различни неща. Картовите плащания онлайн не са основание за издаване на касов бон чрез ФУ никъде по света !!! Най-важният проблем на бизнеса не е засегнат отново. Всички браншови организации Ви дадоха ясен знак, кой е основният проблем. СУПТО трябва да отпадне за онлайн магазините, които използват картови плащания чрез интеграция с количка. Този вид плащане се различава от плащането с ПОС терминал и по никакъв начин няма връзка с плащанията на каса, чрез ПОС терминал в хранителен магазин или заведение на морето да кажем. В този си вид тази наредба е неприложима за онлайн магазините. Това е свръхрегулация, която пречи на онлайн търговците да работят нормално. Тази практика не се среща до момента в нито една от страните в ЕС, а и най-вероятно и по целия свят. Вместо да се решава същинският проблем, с проекта за изменение на наредбата се въвеждат така наречените електронни бележки, които отново се издават чрез касов апарат. Този апарат отново трябва да се свърже със система за управление на съдържание. Системата на онлайн магазина няма как да се лицензира като едно цяло със системата на НАП, защото има хиляди разновидности. Онлайн магазините използват най-различни международни платформи за продажби, които няма как да бъдат променени и да бъдат съвместими със СУПТО. Някой дали е чул и видял това да се практикува в друга европейска държава. Как е възможно електронна бележка да се издава и изпраща чрез касов апарат. Понятието ФУ totally трябва да отпадне по темата с онлайн бизнеса. Така наречените електронни касови бележки се изпращат от търговеца единствено на клиента при покупка и това е практиката в цяла Европа. Всички тези пари, пристигащи с картово плащане, са абсолютно проследими и винаги се получават в сметката на търговеца и то в реално време. Всичко това обезсмисля използването на каквото и да било ФУ. Легалният онлайн бизнес ще бъде изправен пред неизпълнимите изисквания, които най-вероятно няма да изпълни, а в същото време бизнесът на тъмно не е засегнат по никакъв начин, защото той не се интересува от СУПТО. Надявам се, че от така представената информация се разбира ясно проблема в онлайн сектора, в колко неизгодно положение са търговците, които плащат своите данъци съвестно за сметка отново на тези, които законът преследва. Трябва да се освободят онлайн картовите плащания от задължението да се издава касова бележка така, както е навсякъде по света, защото парите пристигат по сметка на фирмата!!! Господа, чуйте гласа на бизнеса и се съобразете с него. Бизнесът не се надлъгва с Вас. Вие може би знаете как се правят закони, но не знаете как функционира един онлайн магазин. Наложително е да излезете с ясно становище по темата възможно по-скоро. Онлайн търговците, които продават софтуер и услуги, напускат страната, защото могат да го направят лесно. Те няма да изпълнят тези изисквания! Ставаме за смях с тази наредба Н-18 в цяла Европа.

Разплащания с карти онлайн и касов аппарат Здравейте! Моля, нека спазите закона и веднъж завинаги да признаете разплащанията с карти онлайн за безналично и получено с посредничеството на платежен оператор! Това автоматично го прави банково и без изискуемост за отпечатване на касов бон. Таксата, която се взема за това плащане е достатъчно висока в България и е извън логиката за изсветляване на разлащанията, за да въвеждате това тълкувателно разграничение, че е плащане в брой. Самият факт на плащане на таксата показва, че се използва оператор (посредник, лицензиант на платежна услуга). С това изискване българските онлайн-магазени са в по-неблагоприятно положение спрямо чуждите! Отделно се губи смисъла да се допуска електронен касов бон, ако той трябва да се издава от физически касов аппарат. Това влече до инвестиция не само в касов аппарат, но и в компютърна конфигурация, която да работи без изключване. Някой правил ли е калкулация колко ще струва това на микробизнеса и колко ще вдигне разходите за ток в национален мащаб? Хората могат да си изработят или поръчат, да следят и обслужват онлайн-магазин и при- смартфон, без да има нужда от компютър. Сега ги принуждавате да си купят и компютър и това не го ка-вата, когато обяснявате колко незначителна е инвестициите в касов аппарат. Има онлайн-платформи, които имат апликации за издаване на QR-код и уникален код от продажбата. Просто го изискайте да се приложи от онлайн-магазина. Не можете да тълкувате, че всяка една онлайн-платформа е СУПТО! Повечето онлайн-магазени работят без складови наличности и на принципа на дропшипинга. Онлайн платформите не са складови програми по своята структура, а и принципа на онлайн-магазина е точно обратен - да се прави търговия без да имаш стокова наличност, т.е. Да инвестираш в склад и складова наличност. За т.нар. "изсветляване" на бизнеса просто наложете трите вида плащания: Паричен пощенски превод, разплащания с карта (или платежна система като PayPal) и с превод по банков път. И трите са безналични и със следа в банковите сметки на онлайн-магазина. За трите вида не трябва да се изисква касов бон! Дори бих стигнал и по-далеч. Само банкови карти, друга платежна услуга и превод, за да може окончателно да се изсветлят паричните потоци. Наложения платеж е порочна практика в България и изкривява принципите на онлайн търговията в България. Изискайте намаление на транзакционните такси при плащане с карти. Стимулирайте клиентите при плащане с карти! Това е пътя, защото при тези плащания остава следа за името на платеца, наименованието на стоката и получателя на плащането. Регистрацията на онлайн-бизнеса е една необмислена идея. На същия довод, ще регистрирате ли мандрите в НАП, бозаджийниците и т.п. Това е дискриминационно утежнение за българските онлайн-магазени, при положение, че извън обхвата остават останалите десетки милиони, от които може да купи българския клиент.

Относно УНПУважаеми, дами и господа.Разбираме искането за следене на софтуерите. Но след като има изградени сървъра получаващи данните от фискалните устройстваЗащо не предоставихте единен формат и service който при заявка от даден софтуер , да връща някакъв генериран от Вас Уникален Номер на Продажна , който да изпращаме към фискалните устройства и този номер да се праща до Вас от тях.Така от една страна ще контролирате и софтуера и Ф. устройството , от друга вече изградените еднопосочни интерфейси с каквито разполагат повечето Ф.устройства , ще могат да се ползват с малка промяна. За софтуерните разработчици , ще има 1 интерфейс , а не както сега за всеки производител на Ф.устройста различен с различни технологии . Ще можете да регистрираме и електронни продажби , без налични на ФП. И пак ще имате данните при Вас. Нали вече има сървър приемаш данните от устройствата , направете подобен и за софтуерите , защо ще се следят софтуерите през фиск. устройствата? @page { margin: 0.79in } p { margin-bottom: 0.1in; line-height: 115% }

Неясна дефиницияВ заключителните разпоредби, като условие за отлагане на крайната дата за подмяна на ФУ се казва „... и лицата, използващи софтуер за управление на продажби“. Тук не става наясно какво седи зад това определение.Всеки ТО в който има някакъв софтуер ли влиза в тази група, или ще има някакво прецизиране (софтуер използващ ФУ в режим на фискален принтер, например)?Така написано условието отваря поле за различни тълкувания които могат да породят сериозни спорове с контролните органи. Затова смятам, че е удачно текстът да бъде прецизиран, като в него трябва да се посочи или, че режимът на работа на ФУ е без значение или да се посочи точен режим на работа.

Какво постига Наредба 18, реалната ситуация. Продължение В момента правите така, че компаниите да избират какъв тип плащане да предлагат не според желанието на клиентите си, а според това колко им е тежка администрацията с и в НАП. Това противоречи на всички нормални закони на икономиката и маркетинга, в които клиента е основния герой, а не вие - институциите. Добрите институции по целия свят са онези, които създават условия на бизнеса и не се чуват, нито виждат, защото те работят в помощ на бизнеса, а не срещу него, както се случва тук в момента. Няколко думи и за регистъра на електронните магазини. Страхотна идея беше, наистина. Особено в частта, в която всеки онлайн магазин трябваше да бъде регистриран и този регистър да е публичен за да може уважаемият клиент да влезне и види от кой купува и да избягва рискови магазини. Да, но и това се опорочи в целия създаден хаос. Какво се оказа сега, че онлайн магазини и платформи, които нямат количка и не предлагат наложен платеж и картови разплащания НЕ трябва да се регистрират в този регистър??!!? Нима те не са магазини? Или регистъра все пак ще се окаже, че не е за всички? Тогава как клиента ще може да види, кой кой е? Как така ще има единен регистър за електронните магазини, но едни ще са регистрирани, а други не и това според начина им на предлагано плащане?!? Кажете ми откровено това звучи ли ви сериозно. И пак ще кажа - много е просто, адски е просто. Или правете регистър за всички или НЕ. И последно да спомена за изначално добрите цели на всичко това - да се борим със сивия сектор. Моля ви дами и господа, кажете ми къде във всичко това, как и с какви мерки вие казахте, че ще борите сивия сектор, онзи които продължава да ликува и да се надсмива над онези балъци, които се опитваме да работим реално, светло и да зачитаме законите на Р България. Как? Аз не чух и не прочетох нито една дума за това как вие, данъчната и финансова администрация ще стигнете до Драган, който продава фалшиви стоки внесени, вероятно по втория начин през митницата? Драган, който продава същите стоки в платформи за обяди, в социалните мрежи, с налепени по уличните стълбове листчета /и дори е дал телефона си на тях/, със спам имейлинг и какви ли не похвати? Това е същият Драган, който не плаща данъци, който не поема гаранция на продуктите си, който често сменя фирмите си и който печели милиони абсолютно без никакви, ама никакви спънки от държавата. Драган дори не се крие, той има редица коли и апартаменти, от които взима и наем, но не плаща данък, споделя и дори се хвали, че е над законите и не му пuka, защото е недосегаем и уви ще си остане такъв. Кажете ми честно вие дами и господа, нямате ли приятели, деца, роднини, близки, които да се опитват да правят законен бизнес в България? Те не ви ли споделят, не смятате ли че имаме едни и същи интереси? Та нали всеки от нас и от вас е и потребител и производител в някакъв смисъл, защо трябва да воюваме и да ни показвате колко сте силни и как можете да смажете целия бизнес, само за няколко месеца и с няколко недомислени документа. За да бъда конструктивен ще кажа, че решението е много просто - нека седнем и заедно да измислим реална, проста, но работеща система, възможна за изпълнение, която да дава нужното на вас, но да не затруднява бизнеса. Няма да е прецедент повярвайте ми, добри подобни примери има в западна Европа, в САЩ, в Русия, в Румъния и вероятно и на други места. Хората са минали по този път и са намерили рационално решение лесно, просто и работещо. Ние хората от бизнеса можем и сме благоразположени към това да седнем на една маса, да ви подадем ръка и да помогнем с необходимите технологични знания, умения и решения. Уважаеми дами и господа, вярвам, че разума у вас ще надделее над дребните лобистки интереси и ще намерите сили за избора на най-практичните решения. Обратното би било знак, за нещо много страшно - тотална

Какво постига Наредба 18, реалната ситуация Уважаеми, дами и господа. Въпреки, като цяло, добрите намерения на наредба 18 в настоящия си вид тя е направена така, че максимално много да утежнява светлия бизнес, да пречи и да усложнява администрирането на бизнеса. Надявахме се, че сте разбрали правилно мотивите на бизнеса, за които почти всички браншови организации ви алармирахме. Има един основен проблем - тази наредба е правена едностранно от ваша страна, без участие, консултация и търсене на съвет от практикуващи експерти от бизнеса. Знаете ли колко е лесно да се подпомогне на бизнеса в България? Адски е лесно, защо просто не го чуете и не направите необходимите промени заедно и ведно с гласът на бизнеса, а не както досега едностранно? И защо най-накрая не разберете, че вие и ние сме една цяла екосистема с общи интерес и общи цели. Ако има администрация и институции, каквито представлявате вие то те работят именно за да са в полза на бизнеса и да му създават добри условия за развитие и просперитет, а не обратното. В случай, че не сте ме разбрали добре ще поясня - не бизнесът съществува заради вас, а вие заради него. Ние не сме врагове, за да създавате условия сякаш лошите онлайн търговци все пречат и трябва да ги спрете. Според българските закони Микро предприятие е такова с оборот под 3 млн. лева годишно т.е. това са поне 90 % от фирмите в електронната търговия. Защо не ни помогнете да ги направим от микро в малки, от малки в големи и световни компании, които не мислят как да оцелеят в родината си и да избягат навън, а да са горди с администрацията и институциите си? Защо? И знаете ли ако вие не намирате решения моля чуйте нашия глас и нека ги намерим заедно. Уверявам ви, че ние бизнесът и браншовите организации сме изцяло за светъл, прозрачен и законен, облагаем бизнес използващ най-добри съвременни практики. Да помогнете на бизнеса въщност е много просто - нека заедно да създадем леки и работещи условия за развитие на бизнеса. Под "леки" разбирам не такива без данъци и такси, а такива, в които ние, хората от бизнеса не прекарваме по 5 часа от деня си за да се занимаваме с административни дела и бумащина. Няма ли вие, нашата администрация да сте горди ако българските компании просперират и се развиват тук и в целия свят? Няма ли да се сте щастливи ако вашите деца работят и създават подобни компании? И всичко това във векът на дигитализацията, в която вече мултимилиардни компании се управляват само с един клик от телефона.. И като казах последното нека се върна на конкретните теми - електронните касови бележки. Ами много е просто дами и господа, това трябва да е електронен документ, без хартиен аналог и без касов апарат. Кому е нужно да правим електронни бележки ако те отново се издават и регистрират във физически касов апарат? Какво подобряваме така и на кой помагаме?? Сигурен съм, че знаете отговора - на никой. Ако ще правим и двете то реално тази така наречена от вас електронна бележка не е нищо повече от един уведомителен имейл към клиента и огромно затруднение след това да правим какви ли не отчети към данъчната администрация. Разбира, в документа с мотивациите за предложените промени надлежно сте описали как онези които искат електронни касови бележки, ще ги получат, но както вие решите, само че те ще си платят отново за нови касови апарати и ли доработки по същите. Т.е. нови 200-300 лева разход и то за нещо недомислено и ненужно. В същото време създавате излишен хаос на пазара с цялата неяснота относно СУПТО. Не е толкова страшно ако кажете "ами да объркахме се и ние не знаем какво точно е СУПТО, нека заедно го решим" - защото да поставите под общ знаменател всичко, което е софтуер, за фактури, склад, всеки уеб базиран сайт с функции на магазин и да кажете всичко това е СУПТО, хайде регистрирайте го ако можете е наистина нереално. Все едно да сравнявате бензиностанция с петролна платформа в океана - едното е направено за да обслужва

Какво постига Наредба 18Уважаеми, дами и господа.

Отново промени във касовите апарати.Раздел V на наредбата съдържа образци на фискалните документи с изискуемата минимална информация в тях. В предложените промени на образците са добавени и секунди в отпечатваните документи. По този начин се добавя допълнително изискване за минимална информация в отпечатваните документи. След кратко проучване се забелязва че голяма част от одобрените до момента модели фискални устройства не отпечатват секунди в документите си. Всъщност моделите само на един от големите производители отпечатват секунди. Това означава че ако предложените промени бъдат приети в тази си част отново че имаме устройства които не отговарят на наредбата в рамките на месец след тяхното одобрение. На практика така мотивираното "прецизиране" на образците въвежда допълнителна функционалност която не е налична в по-голямата част от одобрените модели фискални устройства. Това ще доведе до допълнителни разходи на ресурси и време за подмяна на софтуера на инсталираните и работещи вече фискални устройства което отново трябва да се поеме от данъкоплатците.

Синхронизиране на срокове
Срокът по § 74 (2) би трявало да бъде 30.09.2019 г. с цел да се синхронизира със срока по § 71 (3).